UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата
в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

23
ЛИСТОПАДА
Число No 47

Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні

РІК XLIV VOL. XLIV
NOVEMBER 23, 1972

ПОШТОВІ СТРАЙКИ

Минулого тижня в Торонто та Оттаві страйкували поштові працівники й в обох містах населення не мало протягом двох, згл. трьох днів пошти.

Едмонтонські поштовики не доставляли пошти, бо вони належать до одної юнії з працівниками елевейторів, які страйкують й які пікетували поштові уряди в Едмонтоні. Пошта приймала в будинках поштові посилки та листи, але їх далі не висилала. У висліді м.ін. передплатники „Українських Вістей" не дістали на час газети, хоч газета була на пошті вже в середу вечором. На основі рішення суду страйк працівників елевейторів визнано незаконним й їм заборонено пікетування. Отже едмонтонські поштовики працювали в понеділок уже нормально. Одначе працівники елевейторів внесли протест проти рішення суду й, якщо суд признає їхні аргументи за слушні, в Едмонтоні може знову повторитися страйк.

В Торонто страйкували водії вантажних автомобілів, якими доставляють пошту. Вони позаліплювали поштові скринки так, що ніхто не міг вкинути листа. З водіями страйкували й інші поштові працівники. И тут суд визнав страйк водіїв неслушним й приказав поштовикам іти до праці.

У міжчасі ведуться переговори між міністерством пошти та поштовими працівниками та міністерством пошти в справі підвишки платні. Переговори тягнуться вже через кілька місяців й досі не дали ніякого висліду. Уряд призначив спеціяльну комісію, яка посередничить у переговорах, одначе й ця комісія не може знайти виходу між домаганнями поштовиків та пропозицією міністерства пошти. Поштовики погрожують, що, якщо справа не буде скоро поладнана, то вони почнуть страйк у цілій Канаді. Найближчі місяці, а може й тижні можуть нам принести прикрі несподіванки в формі поштових страйків.

Добрий рік для фармерів

Канадська статистика обчислила, що цьогорічні прибутки для фармерів будуть на 600 мільйонів долярів вищі від минулорічних. 336,000 канадських фармерів дістане в цьому році за збіжжя та худобу прибл. 2 мільярди долярів.

Виборча перемога Брандта

В неділю відбулися в Західній Німеччині вибори до німецького парляменту. Всупереч усім сподівання та предсказанням побідила німецька соціялістична партія з дотеперішним канцлером Віллі Брандтом на чолі, яка дістала 45.9% всіх голосів. Політичні союзники Брандта, які були досі з ним в коаліційному уряді, партія вільних демократів дістала 8.4% голосів так, що Брандт буде мати в парляменті запевнену більшість послів. Християнські демократи, які були при владі перед соціялістами, дістали всього 44.8%. Передтим вони мали 46.1% голосів. Брандтові допомогли в виборах його дотеперішні політичні успіхи. Він підписав перемир'я з Польщею, закінчуючи воєнний стан, який існував між Польщею та Німеччиною ще від 1939 р. Брандт офіційно зрікся претенсій до кол. німецьких земель — Шлеска та Помор'я, які Польща дістала від побідників після минулої війни. Брандт наладнав теж мирні відносини з СССР та комуністичним Китаєм. Обі країни нав'язали з Західною Німеччиною широкі торговельні зв'язки й закуповують в Німеччині багато різних машин та технічного устаткування. Це мабуть були й причини, чому німецькі виборці віддали в більшості свої голоси німецькій соціялістичній партії.

Великої поразки в виборах зазнали наслідники колишньої націонал-соціялістичної, тобто гітлерівської, партії, яка тепер називає себе націонал-демократичною партією. Вони дістали всього 0.4% голосів. В Німеччині щей досі є частина німців, що оспорює політику Брандта відносно кол. німецьких земель, які після війни забрала Польща та Чехословаччина. То передусім німці, що жили на тих землях, з яких їх або викинено насильно, або вони виїхали самі до Німеччини, бо не хотіли жити під чужою займанщиною. Вони гуртуються в окремих організаціях („Союз викинених з Помор'я, Шлеська" ітд), відбувають щороку свої з'їзди й ухвалюють постанови, що Німеччина, точніше вони, ніколи не зречуться претенсій до тих земель. Давніше вони навіть мали свого представника в німецькому парляменті. Тепер вони належать в більшости до християнсько - демократичної партії. Велика більшість німців погодилася з тим, що колишні німецькі землі, які сьогодні належать німцям чи чехам, є для Німеччини пропавші й тому схвалила рішення соціялістичного уряду: признати офіційно право до тих земель за Польщею, що й закінчило існуючий досі „воєнний стан" між Західною Німеччиною та Польщею.

Немало причинилося до виборчого успіху Брандта й наладнання мирних відносин між Західною Німеччиною та комуністичною Східною Німеччиною, між якими до цього року існував також своєрідний воєнний стан. Західним німцям було навіть не дозволено відвідувати своїх рідних у Східній Німеччині. Тепер між обома Німеччинами наладнано нормальні сусідські взаємини.

На Близькому Сході знову ревуть гармати

На ізраїльсько-сирійському кордоні, на т.зв. узгір'ю Ґолян відбулася одноденна битва між ізраїльськими та сирійськими військами. В битві брали участь бойові літаки, танки та важка артилерія. Ізраїльське командування повідомило, що ізраїльські вояки збили шість сирійських реактивних бойових літаків та знищили 15 танків. Сирійське командування проголосило, що ізраїльські літаки збили лише два сирійські літаки та збили 6 вояків, а 11 поранили. Згинуло теж 16 цивільних осіб. Сирійські вояки мали знищити три ізраїльські бойові літаки, пошкодити 15 ізраїльських танків та знищити 8 ізраїльських оборонних гнізд на кордоні. В часі бою мав теж згинути командант ізраїльського танкового з'єднання та два старшини. Ізраїль твердить, що сирійці не знищили ні одного танка, ані літака, лише один вояк та два цивілі були поранені, а один цивіль згинув від артилерійського стрільна.

В часі бою знищено теж два військові гнізда, в яких були представники ОН, що мають наглядати за додержування умов перемир'я між Ізраїлем та арабськими державами.

Причиною бою, згідно з ізраїльським комунікатом, мали бути постійні напади палестинських терористів із Сирії на територію Ізраїля. Ізраїльські вояки у відплату увійшли 50 миль в глибину Сирії й знищили кілька таборів терористів, в обороні яких стали сирійські вояки. В той спосіб розгорілася одноденна правильна битва. Після восьмигодинного бою, гармати замовкли й на ізраїльсько-сирійському кордоні настав знову мир.

Річниця жовтневої революції в СССР

7 листопада відзначувано в цілому СССР річницю жовтневої революції. Найбільша парада відбулася в Москві. В параді взяли участь всі члени центрального комітету комуністичної партії СССР та військовики. Військову параду відкрив міністер оборони ґенерал А. Гречко, який виголосив коротку, бо всього 6-хвилинну промову. Його промова замітна тим, що він не накидався поіменно ні на ЗДА, ані на Китай, лише ствердив, що „СССР проводить курс ленінської зовнішньої політики, який незмінно поєднує відсіч імперіялізмові".

Відтак відбулася дефіляда різних військових частин із всякого рода зброєю та військовими устаткуванням.

Військові представники західних держав, що постійно перебувають в Москві, мали нагоду оглядати совєтську зброю протягом тижня під час пробних маршів. Вони не завважили ніякої нової совєтської зброї.

ПРИЙДУТЬ КИТАЙСЬКІ АКРОБАТИ

До ЗДА та Канади прийде 55 китайських акробатів та ґімнастів. Вони даватимуть вистави.

Військові споруди біля Львова

У зв'язку з перенесенням командування військ совєтського союзу держав т.зв. Варшавського пакту із Москви до Львова, повідомляють, що кругом Львова почали будову будинків та сховищ для командування військ держав Варшавського пакту. Деякі околиці Львова є під охороною совєтських вояків й туди заборонено вступ всім цивільним особам.

Як ми вже повідомляли, наслідком того буде заборонено відвідувати Львів.

Сесія парляменту 4 січня 1973

УРЯД ПІДГОТОВЛЯЄ НОВІ ЗАКОНИ

Федеральний прем'єр П. Трюдо проголосив, що перша сесія нового федерального парляменту відбудеться 4 січня 1973 р.

В міжчасі, після перечислення голосів в виборчій окрузі Медов Лейк, Саск., лібералн здобули ще одного посла, а консервати втратили. Тепер ліберали мають 109 послів, а консервати 107. НДП має 31 послів, партія суспільного кредиту 14, а два є незалежні. Але ці цифри не є остаточні, бо в кількох виборчих округах мають ще перечисляти голоси. Прем'єр Трюдо сподівається, що ліберали зможуть ще дістати бодай одного або й двох послів. То остаточно не матиме великого впливу на становище лібералів у парляменті, але для лібералів матиме деяке моральне значення.

Провідник консервативної партії Р. Стенфілд й далі завзято домагається від лібералів передачі уряду консерватам, які перевели би деякі зміни в політиці уряду.

Провідник партії НДП Д. Луїс, якого партія матиме вирішне становище в парляменті, заявив, що НДП не має ніякої умови ні договорення з лібералами, ані з консерватами, але буде так довго піддержувати ліберальний уряд, як довго він буде вести таку політику, що не противиться принципам партії НДП. Одначе Луїс заповів, що, на його думку, уряд не може вдержатися довго при владі, маючи меншість послів й ніякої певної піддержки других політичних партій.

В міжчасі прем'єр Трюдо підготовляє зміну свого кабінету, бо його кількох міністрів утратили посольські мандати. Одночасно ліберали підготовляють на нову сесію парляменту кілька законопроєктів, які йшли би в парі з деякими виборчими обіцянками консерватів та НДП. В той спосіб ліберали сподіваються заспокоїти опозиційних послів та не допустити до розв'язання парляменту. Чи це їм вдасться, покаже вже найближча сесія парляменту.

Атомні ракети на Москву

Американська розвідка проголосила, що китайці уставили деяку кількість ракетних атомних бомб в той спосіб, що вони, після вистрілу, полетять на Москву. Ці ракети можуть перелетіти 3,500 миль. Кожна ракета має атомні головки з розривною силою трьох меґатонн. Ракети приміщені в спеціяльно збудованих протиатомних сховищах, які можуть видержати обстріл атомних ракетових бомб. Деякі сховища вибудовано в скелях на склоні гір. Поруч ракетних гнізд збудовано такі самі схоронища для вояків, що мають обслугувати ракети.

Кромі вищезгаданих потужних ракетних бомб, китайці уставили ще 20 менших ракет, які можуть летіти на віддаль 2,500 миль. Вони теж спрямовані на СССР.

В комунікаті американської розвідки не подано, звідки вона має ці інформації, але військові фахівці вважають, що ці інформації одержано за допомогою американських розвідчих сателітів.

Очевидно, що й СССР не залишився позаду зі своїми укріпленням на китайсько-совєтському кордоні. Совєтські військовики кінчать будову сховищ для совєтських атомних ракетних бомб та їхньої обслуги. Ця будова тягнеться вже цілих 5 років. За інформаціями американської розвідки, СССР має 19 таких сховищ, з яких п'ять побудовано щойно недавно.

Наслідки страйку

Протягом перших дев'яти місяців 1972 р. штрайки та пікетування в Канаді спричинили втрату 983,290 робочих днів, числячи всіх робітників та час їхньої праці. То було найбільше число втрачених робочих днів у історії Канади.

Підвишка платень для військовиків

Вже давніше заповіджену федеральним урядом підвишку платні для військових старшин тепер переведено в життя. 10% підвишка до 31 березня 1973 р. коштуватиме канадських платників податку 36,600,000 дол. Найнижча рекрутська платня буде тепер 290 дол. Ґенерали підвишки не дістануть.

Арештовано понад 200 українських студентів

Підпільний „Український вісник", що його видають в Україні, подав у найвишому числі список майже 200 українських противників совєтського режиму, головно студентів, що їх совєтська політична поліція КГБ арештувала в першій половині цього року. Їм усім приготовляють процеси, які відбудуться в Києві, Харкові і Львові. Майже всіх арештованих обвинувачують в „антисовєтській аґітації".

Короткі вістки

• **Едмонтонські міські** комішенери запропонували підвищити з днем 1 березня 1972 р. на 16% оплати за міські телефони, електрику та воду.

Фірма Дю Понт з Монреалю будує в Ашкрофт, Бр. К. фабрику вибухових матеріялів коштом 4,000,000 долярів.

• **„Голос Америки"** подвоїв радіопередачі українською мовою в Україну. В радіостанції працює при українських радіопередачах 22 працівників. Радіопередачі відбуваються від год. 7-9 вечора (31, 41 і 49 метра) та від год. 9-11 ранку (16, 19, 25, 41 і 49 метра).

• **Із редакції львівського** журналу „Жовтень" викинули закарпатського письменника І. Чендея, якому закидали прихильність до „буржуазно-націоналістичних пережитків". Одночасно президія спілки затвердила усунення зі спілки письменників В. Захарченка.

• **Якщо дійде до перемир'я** у В'єтнамі, то канадський уряд погодився враз із Індонезією, Мадярщиною та Польщею вислати вояків для контролі зберігання умовин перемир'я.

• **Американські аґенти** для боротьби з наркотиками сконфіскували 1,100 фунтів наркотику-гашишу, найбільшу кількість, яку досі поліції вдалося перехопити.

• **Англійська воєнна** маринарка перевела успішні спроби з вистрілом короткосяглих атомових ракетних бомб із підводного судна, що ними можна користуватися в боротьбі з гелікоптерами та невеликими воєнними суднами.

• **6 старших американок**, що відвідували Грецію як туристки й їхали автобусом, згинули, як автобус злетів на мокрому шляху в рів. Інші американки із 38-особової групи були поранені.

• **6 січня має полетіти на** Місяць міжплянетне судно „Аполло-17", що буде останній з цеї серії дослідних суден. Члени залоги судна вже відбувають карантанну перед подорожжю.

• **В США заборонено** полювати з повітря, тобто із літаків чи гелікоптерів на дику звірину, в тому й вовків та на диких птахів, у тому й орлів. Порушникам закону грозять суворі кари.

• **В Ню Йорку відзначено** окремою конференцією сторіччя з дня народин видатного західно-українського письменника Богдана Лепкого, що його трилогію „Мазепа" друкуємо в нашій газеті.

• **Після втечі кол.** заступника китайського комуністичного провідника Мао Дзедуна Ліна Піяо переслухано бл. 37,000 військовиків та цивільних китайців і прибл. 2,000 осіб розстріляно за участь в заговорі проти Мао Дзе-дуна.

• **Літаки німецької** летунської лінії „Люфтганза" матимуть окремих поліцистів в одностроях обслуги літака, які мають сторожити літак перед захопленням воздушними піратами.

• **Австралійська поліція** застрілила 21-річного воздушного пірата, що хотів захопити літак на летовищі австралійського міста Аліс Спрінґ.

• **Два великі американські** банки Фірст Нейшенел та Чейз Мангеттен і два німецькі банки Дойче та Дрезднер стараються про дозвіл відкрити свої відділи в Москві.

• **Комуністичний Китай** замовив у США дальших 970,000 бушлів пшениці за ціну 2.5 мільйона долярів. То третє китайське замовлення на збіжжя в США.

• **Ізраїльська прикордонна** сторожа не впустила до Ізраїля чотирьох муринів, членів войовничої муринської жидівської секти із США, вважаючи їх небезпечними для безпеки горожан Ізраїля.

• **Сототисяч-тонне грецьке** судно для перевозу нафтової ропи зударилося в мряці з грецьким воєнним судном. Воєнне судно затонуло, а 46 моряків пропало, мабуть втонули.

• **Цьогорічна німецька** осіння імпреза „Октоберфест" („жовтневе свято"), на якому головною атракцією є смажені курята та славне мюнхенське пиво, відвідало понад п'ять мільйонів осіб, найбільше число, яке колинебудь було на цій імпрезі в історії цеї імпрези.

• **Французька поліція** арештувала двох французьких громадян, які торгували наркотиками на загальну суму 250 мільйонів долярів.

• **В Франції арештовано й** засуджено на 18 місяців кари з завішенням черницю, яка була керівничкою шпиталя для умово хворих й виплатила 145,000 дол. на додаткові платні та дарунки для працівників шпиталю, щоб вони краще дбали про пацієнтів.

• **Бібліотека** американського конгресу має поліцію, що, розтягнені, були б довгі на 250 миль.

• **90% американських дітей** приходить на світ у шпиталях.

• **Підбіґунові пси „гаскі"** можуть перебігти протягом одного дня 100 миль.

• **В Єрусалимі захворіло** кілька осіб на холеру. Ізраїльський уряд зарядив охоронне щіплення проти холери в місцевостях, де може легко вибухнути пошесть холери.

ПЕРША ДРУКАРСЬКА ПРЕСА В КАНАДІ: 23 БЕРЕЗНЯ 1752 Р. ВИДРУКОВАНО В КАНАДІ ПЕРШУ ГАЗЕТУ: „Галіфакс Газетт". Текст набрано ручним шрифтом, а газету друковано на цій пресі. Confederation Life Collection

ДВАДЦЯТА СЬОМА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ЗШЕСТЯ

3 грудня

ЛИСТ ДО ЄФЕСЯН: зач. 244

Брати, кріпіться в Господі і в могучості Його сили. Одягніться в зброю Божу, щоб ви могли стати проти затій диявола. Бо ми не маємо боротися проти тіла і крови, а проти начальств і властей, проти правителів тьми сього віка, проти небесних духів злоби. Для того візьміть зброю Божу, щоб ви могли опертися в лютий день і, все поконавши, остоятися.

Стійте ж, отже, опоясавши ваші бедра правдою і одягнувшись у панцир справедливости, і обувши ноги в готовість Євангелія миру, у всім беручи щит віри, котрим можете вгасити всі огнисті стріли лукавого. І шолом спасіння візьміть, і духовний меч, котрий є слово Боже.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ЛУКИ: зач. 71

У той час навчав Ісус у суботу в одній божниці.

І ось жінка, що мала духа недуги років вісімнадцять, і була скорчена, і не могла ніяк випростуватись.

Побачивши її Ісус, покликав, та й сказав їй: „Жінко, ти звільнена від своєї недуги". І поклав на неї руки і зараз випростувалась і славила Бога.

Озвався же старшина божниці, обурений, що в суботу сцілив Ісус, і сказав до народу: „Є шість днів, коли слід працювати, так у ті дні приходьте сцілятись, а не у день суботній".

Відповів же йому Господь і сказав: „Лицеміре, чи ж не відв'язує кожен з вас у суботу свого вола чи осла від ясел і не веде напувати? А цю дочку Авраамову, що її в'язав сатана от уже вісімнадцять літ, чи не годилось звільнити від вузлів цих у день суботній?"

І як Він це говорив, засоромились усі противники Його, а ввесь народ радів усьому славному, що Він творив.

ДЕВ'ЯТНАДЦЯТИЙ З'ЇЗД БУКК ЕДМОНТОНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

ПРОГОЛОШЕННЯ З'ЇЗДУ

Дев'ятнадцятий з'їзд БУКК Едмонтонської єпархії відбувся в днях 10, 11 і 12 листопада ц.р. в приміщенні Українського Народного Дому в Едмонтоні.

Про з'їзд повідомлено всі відділи Єпархії, а фотокопію запрошення вислано теж Красвій управи БУКК. Кромі того в часописі „Українські Вісті" протягом трьох місяців постійно друковано пригадки про цей з'їзд й кожний читач мусів ці повідомлення завважити.

РЕЄСТРАЦІЯ ТА ТОВАРИСЬКА ЗУСТРІЧ

З'їзд розпочався реєстрацією делегатів та гостей в п'ятницю, 10 листопада вечером, після чого відбулася товариська зустріч, в якій взяли участь члени Єпархіяльної управи та відділів БУКК в Єпархії. Тоді теж призначено деякі комісії, що мали працювати під час з'їзду.

ВІДКРИТТЯ З'ЇЗДУ ЦЕНТРАЛІ

Другого дня вранці відбувся з'їзд Єпархіяльної централі, який відкрив молитвою о. митрат М. Сопуляк.

Після того довше слово виголосив Преосв. Кир Ніл, який вказав на великі осяги БУКК та закликав усі парафії поступати в дусі II. Ватиканського собору та основувати в себе відділи БУКК. На думку Преосвящ. Владики в Єпархії не повинна бути ніодна парафія, що в ній не булоби відділів БУКК, ЛУКЖ та УКЮ.

ДІЛОВА СЕСІЯ БУКК

Ділова сесія БУКК розпочалася в год. 1.30 попол. промовою дотеперішнього голови Єпархіяльної управи д-ра М. Снігуровича. Він привітав усіх праявних та вказав на конечність участи представників відділів у Єпархіяльному з'їзді. З'їзд не лиш мас вибрати управу, але на з'їзді є теж нагода для всіх членів відділів висказати свої побажання до Єпархіяльної управи. Тому, якщо хтось з неслушних причини не бере участи в з'їзді, а відтак критикує управу, то робить це неправильно, бо місце для запитів та критики є якраз на Єпархіяльному з'їзді.

Після привіту з'їзд приняв запропонований Єпархіяльною управою порядок нарад. Після того сказав слова духовний асистент Єпархіяльної управи о. митрат М. Сопуляк. Він згадав, що недавно був у Вінніпеґу на конференції етнічної преси й там мав нагоду говорити з деякими членами вінніпезького БУКК відносно нової системи в обсаді президента КУК. О. митрат вияснив делегатам теперішний стан в президії КУК та становище нашої організації при обсаді становища президента КУК. На його думку, коли вже представник головної управи годився на ротацію, то повинен був домагатися ротації цілої президії, а не лише самого президента. Сьогодні представник БУКК, що був один з членів основників КУК й мав чолове становище в президії КУК, опинився на шостому згл. дванадцятому місці.

В дальшому бесідник торкнувся справи многокультурної політики в Алберті та навчання нашої релігії та української мови по сепаратних школах. Вкінці закликав до скріплення відділів БУКК по всіх парафіях.

Дальший хід нарад відбувся згідно з ухваленою програмою.

НОВА ЄПАРХІЯЛЬНА УПРАВА

Відтак номінаційна комісія подала листу пропонованих кандидатів на членів Єпархіяльної управи. Тому що не було інших пропозицій, листу номінаційної комісії з'їзд прийняв оплесками. Склад нової Єпархіяльної управи на чергові три роки є такий: д-р М. Снігурович — голова; Маріян Прокоп та Віктор Федина — заступники голови; Михайло Наконечний та інж. Зенон Васараб — секретарі; Орест Жарський — скарбник; д-р Василь Гирак та мгр. Юрій Стефаник культурно освітний реферат; Микола Сус та заступники голови — організаційний реферат; Іван Лагола, Микола Сус та заступники голови — імпрезовий реферат; Василь Духній, Іван Тимчишин, Юрі Савчин, Олекса Брода, Мартин Боднар — господарський реферат; Стен Кобилко, Григорій Мидляк, Григорій Сірман, д-р Степан Манастирський — члени управи; Осип Прийма — почесний член управи; мгр. Юрій Стефаник, Ярослав Прийма — кореспонденти; інж. Михайло Бойко, Дмитро Кубрак, д-р Антін Мартинюк — контрольна комісія.

По звітах поодиноких комісій перевибраний голова д-р М. Снігурович подякував за перевибір та просив приявних про завваги та проєкти для будучої діяльности БУКК. Він, як голова резолюційної комісії прочитав теж проєкт резолюцій, одначе просив залишити дискусію над резолюціями до чергового дня, коли відбудеться засідання Централі, щоб резолюції узгіднити з резолюціями Централі та прийняти їх спільно.

ДІСКУСІЯ

Після того відбулася дуже широка ділова дискусія, що

заторкала багато справ нашого суспільно-громадського життя. Багато бесідників предкладали свої побажання та проєкти, над якими широко дискутовано. Дехто пропонував, щоб Єпархіяльна управа перевела спис всіх українців-католиків Єпархії, щоб дістати повний і правдивий образ, кілько українців-католиків живе в нашій Єпархії. Рекордовий секретар п. інж. З. Васараб звернувся до Єпархіяльної управи з пропозицією, щоб вона зв'язалася з іншими Єпархіяльними управами та домагалася уступлення зі становища секретаря Головної управи БУКК п. Т. Барана, який, всупереч ухвалі Конгресу БУКК та без порозуміння з Єпархіяльними управами, погодився на ротаційну систему президента КУК, наслідком чого БУКК не є належно заступлений в президії КУК. В листі до Єпархіяльної управи п. Т. Баран заявив, що він зробив то самовільно. На прохання голови д-ра М. Снігуровича п. інж. З. Васараб змінив свою пропозицію на побажання.

Палка дискусія закінчилася в год. 5.30 пополудні.

Всі сесії відбувалися в залі Українського Народного Дому, за що його управі належиться щира подяка.

На маргінесі з'їзду слід завважити, що на будуче в часі з'їзду едмонтонські парафії не повинні робити ніяких власних імпрез, як чайки, базарі ітд., бо то відтягає їхніх парафіян від з'їзду.

З'їздом проводила президія в складі: М. Сус — предсідник та секретарі: Д. Прокоп та В. Марич.

На закінчення з'їзду відбулася в залі УНД-ому товариська зустріч делегатів та гостей, що її підготовив окремий імпрезовий комітет, складений із членів Єпархіяльної управи.

Чергового дня, в неділю, 12 листопада делегати взяли участь в Архиєрейській св. Літургії, що її відслужив Преосвящ. Кир Ніл в катедральній церкві св. Йосафата.

Резолюції з'їзду будуть надруковані окремо, враз із звітом із з'їзду Централі Українців Католиків Едмонтонської Єпархії.

МОЛИТВА БОЖОГО СЛУГИ АНДРІЯ ЗА БОЖУ МУДРІСТЬ

„ЛЮБОВ НІКОЛИ НЕПЕРЕМИНАЄ" (І. Кор. 13,8)

о. Микола ДЯДЬО

Найкращим словом у словнику кожного народу, а тим самим усего людства, є слово: любов. Найкращим вчинком, що його доконує людина, є вчинок зроблений з любови.

Чому воно так є? Бо любов то найкраща, найшляхетніша прикмета людини. Любов не лише найкраща, вона вічна, вона ніколи не перeминає. В любові ми віддаємо Богові все, що маємо: розум, волю, тіло, душу — все наше єство.

„Слухай Ізраїлю! Наш Господь Бог — Господь єдиний, і будеш любити Господа, Бого твого всім серцем твоїм, всією душею твоєю, всією думкою твоєю і всією мислею твоєю" (Марко 12,30).

Ми любимо Бога, „бо Він перший нас полюбив" (І. Івана 4, 19). Полюбив нас ще тоді, коли ми не існували в дійсності, але ми тоді існували в Його плянах, в Його бажаннях мати нас, ми існували в Його любови.

Ми любимо Бога, бо Він нас полюбив і то так дуже, що „Сина свого Єдинородного дав, щоб кожен, хто вірує в Нього не загинув, а жив життям вічним" (Ів. 3, 16).

Любов надає вартість людині і її вчинкам: „Якби я говорив мовами людськими і ангельськими, але не мав любови, я буввби немов мідь бреняча або кимвал звучний. Якби я мав дар пророцтва і відав усі тайни й усе знання, і якби я мав усю віру, щоб і гори переставляти, але не мав любови, я буввби ніщо. І якби я роздав бідним усе, що маю, та якби віддав моє тіло на спалення, але не мав любови, то я не мавби жадної користи" (І. Кор. 13. 1-3).

„БУДЕШ ЛЮБИТИ БЛИЖНЬОГО ТВОГО"

В наших роздумах ми вже говорили про любов. Тому однак, що роздум про любов є найважніший з усіх, бо й сама любов є найважнішою зі всего, про що можна людині говорити, ми ще раз з'ясуємо суть любови.

Каже Ісус: „Будеш любити ближнього твого, як себе самого. Іншої, більшої від цих, заповіді немає" (Марка 12. 31).

То нова заповідь в порівнанні зі заповідями Старого Завіту. „Нову заповідь даю вам, щоб ви любили один одного! Як я був полюбив вас, так любіте й ви один одного! З того усі пізнають, що мої ви учні, коли любов взаємну будете мати" (Іван 13. 34-35).

Ми знаємо, як засвідчив Ісус свою любов до нас. Він умер на хресті, щоб нам допомогти врятуватися від неволі пекла. „Це моя заповідь, щоб ви любили один одного, як я вас полюбив. Ніхто неспроможен любити більше, ніж тоді, коли він за своїх друзів своє життя віддає" (Іван 15. 12-13).

МИ ЧЛЕНИ ОДНОГО ТІЛА

Ми повинні себе взаїмно любити, бо ми є членами одного Христового Тіла. „Як в одному тілі маємо багато членів і всі члени не виконують ту саму роботу, отак і ми: численні — одне у Христа тіло, кожен один одному член" (І. Кор. 10, 17).

„Так само, як тіло є одне, хоч і багато членів, і всі члени тіла, хоч є їх багато, становлять одне тіло, так і Христос... Тіло бо складається не з одного тільки члена, а з багатьох. Коли б нога сказала: „Я не рука, отже не входжу у склад тіла", — то хіба через те воно не належало б до тіла? І коли б вухо сказало: „Я не око, отже не входжу у склад тіла, — то хіба через те воно не належало б до тіла? Якби все тіло було оком де ж тоді був би слух? Якби все було вухом, де був би нюх? Таж Бог розподілив члени — кожного з них — у тілі, як хотів. Якби все було одним членом, де було б тіло? Тепер же членів є багато, але одне лише тіло. Не може око сказати руці: „Ти мені не потрібна". Чи голова ногам: „Ви мені не потрібні". Бог так уклав тіло, щоби члени дбали однаково один пр оодного. І як страждає один член, страждають усі з ним члени, і як один член у славі, радіють з ним усі члени. Ви ж Христове Тіло (І. Кор. 12. 12. 27).

Ми роздумували над тим, що любов до Бога має проявлятися в учинках любови до ближнього. Так твердить св. Іван: „Хто каже, що він у світлі, а ненавидить брата свого, той у темряві й досі. Хто ж любить брата свого, той у світлі перебуває і в ньому нема причини до падіння. Хто ж ненавидить брата свого, той у темряві ходить, й куди йде, не знає, бо темрява у нього засліпила очі". „Любі, коли Бог так полюбив нас, той ми повинні один одного любити"... Хто не любить брата свого, якого бачить, той не може любити Бога, якого він не бачить" (І. Івана глава 4).

Коли ж роздумуємо про любов Бога і нашого ближнього то послухаймо, що про любов пише св. Ап. Павло, якою він її представляє: „Любов — довготерпелива, любов — лагідна, вона не заздрить, любов не чваниться, не бешкетує, не шукає свого, не поривається до гніву, не задумує зла не тішиться, коли хтось чинить кривду, радіє правдою; все зносить, в усе вірить, усього надіється, все перетерпить" (І. Кор. 13. 4-7).

„ПОЛЮБИВ ДО КІНЦЯ"

Хоч як ми любимо наших батьків, наших мужів чи жінок, наших дітей, нашу батьківщину, наших друзів-приятелів, ми мусимо їх всіх, на час залишити.

Христос нас полюбив до кінця віків. Він хотів бути завжди з нами і знайшов на те спосіб, щоб бути з нами без перерви. Він укрив себе під види хліба й вина і є з нами завжди. Він залишив себе в особі ближнього, якого бачимо кожного дня і в якому ми повинні практикувати нашу любов до Бога.

Не лише говорім, що любимо Бога. Докажім то в щоденному житті. Подруги, простіть одне одному, бо ж всі ми недосконалі; у своєму подрузі любіть Христа Бога. Діти, будьте добрі, любіть батька-матір. Вони заступають вам Господа Бога. Ви кличете Бога: „Отче — Тату!" і до своєго земного вітця звертаєтеся словами: тату. Діти, любіть у своїх батьках Господа Бога. А ви, батьки, у своїх дітях, любіть Господа Бога.

Дорогия український народе! Люби свою батьківщину; люби її такою, як вона є: бідною, переслідуваною, топтаною, зневаженою, багатьма погордженою, — любіть її, свою Україну, а в ній любіть Бога.

Любіть теж свою Святу Церкву, свій обряд. Бог вас сотворив членами українського народу, та нашої Української Церкви, нашого пречудового обряду. Любіть ту святу Церкву, любіть її духовний провід, любіть свого Верховного Архиєпископа Влаженнішого Иосифа, наших дорогих Владик, священиків, ваших братів по вірі, — бо в них ви любите Бога.

Любов делікатна, як весняна квітка. Плекайте її, жийте нею на землі, щоб заслужити собі на те, щоб на віки злучитися зі самою любов'ю — відвічним Богом.

Нарід нишком молиться в музеях атеїзму

Подають зі Львова, що Почаївську Лавру, у місті Почаєві у Тернопільській області, перемінено тепер на музей атеїзму.

Почаїв лежить на Волині, в Кремянецькому повіті. Мешканці — головно українці. Почаївська Лавра, славний монастир, заснований за традицією ще в 13 сторіччі. Про нього згадується з початком 14-го ст. в 1720 році став уніятським — мешкали в ньому ОО. Василіяни. В 1883 повернено його православним і названо Лаврою. При монастирі засновано в 1618 році друкарню (перша). К. Транквіліон Ставровецький видав тут своє: „Зерцало Богословія". Постійно почали друкувати тут від 1730 року.

Головна церква Лаври, в стилі рококо, походить з половини 18-го віку. До війни вона була обсаджена в більшості російськими черцями. В роки другої світової війни то вже була українська православна станиця.

У Лаврі була чудотворна ікона Божої Матері, мощі св. Иова, що лежали у срібній гробниці, дорогоцінні давні видання (-унікати-), як католицькі так і православні, цінні архіви, образи видатних українців діячів і інше.

Нарід ходив кожнього року на прощі до Почаєва, як в Галичині до Гошева, Унева, Тернополя, і др. Так було й тепер. Без уваги на те, що совєтська влада вважала за віруючих громадян четвертої кляси, нарід і по війні відвідував Почаївську Лавру та інші святі місця.

Щож було робити? Висаджувати у воздух пам'ятки старини? Чейже вони приносять тисячі долярів від закордонних відвідувачів.

І догадалися. Перемінити церкви на музеї атеїзму; поукладати дійсні і підроблені матеріяли, так, щоб осмішити життя церкви чи „доказати" як то церква співпрацювала з фашистами, і як то вона стоїть „на послугах" Ватикану.

В радіо, в часописах, може й на телебаченні, хваляться комуністи, як то громадно народ відвідує музеї і пізнає „чорну роботу" церкви.

Та виходить троха інакше. Так, нарід іде, з побожністю оглядає ікони, а притому молиться. Дехто навіть на голос, а більшість нишком. То ж для людей святі місця.

Безперечно, що між відвідувачами є безвірки, атеїсти, несвідома молодь, яку може й переконають у брехні, яку розказують відвідувачам. Але в більшості нинішні молоді люди не дуже вірять, доки самі не переконаються. І замісць насміхів над релігією, музей викликає зацікавлення.

Богослуження: листопад-грудень

о. П. Шиндюк
26. — Гайнс Крік 10 р.; Норт Стар 4 попол.

о. Д. Гнн.
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
26. — Бонивил год. 10 рано

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
26. — Смокі Лейк 10.30
3. грудня — Радвей 10.30 і річний мітинг
10. — Восетна 10.30 і річний мітинг
17. — Смоки Лейк 10.30 і річний мітинг

о. М. Гураль
11223 - 76 Ave., Edmonton
Ph. 436-3018
26. — Менлі год. 10.30
3 грудня — Карвел 10.30
10. — Рочфорт Брідж 10.30
17. — Черчіл 10.30

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472
26. — Делф

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
26. — Голден год. 10.30 співана
3. грудня — Голден год. 8.30 ранко; Дейзленд год. 10.30 ранком
10. — Голден год. 8.30 ранком; Коперник год. 10.30 ранком
17. — Голден год. 8.30 ранком; Голден-фарми год. 10.30 ранком

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
26. — Атабаска 10; Бойл 12
3. грудня — Росінгтон 10.30
4. — Атабаска 10
17. — Річмонд Парк 10

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
26. — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ, год. 10.30

о. Б. Лисак
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3896
26. — Ллойдминстер 10.30
3. грудня — Мирнам 10.00 рано
6. — Мирнам 10.00 рано
9. — Мирнам 10.00 рано
10. — Файделиті 10.00 рано
17. — Моркемб 10.00 рано

о. М. Мартиняк
12204 - 113 Ave., Edmonton
26. — Ранид Гіл 9.00; Гей Лейкс 11.00

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952
26. — Редвотер 10.00
3. грудня — Редвотер 10.00
6. Св. Миколая — Редвотер 9.00
10. — Редвотер 9.00; Федора 10.30
17. — Редвотер 9.00; Вог 10.30

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
3. грудня — Вилна
10. — Стрий
17. — Спедден

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
26. — Іннісфрі XI ренч 10.30
3. грудня — Левой 10.30
4. — Іннісфрі X ренч 10.30
10. — Ренфурлі 10.30
17. — Іннісфрі X ренч 10.30

о. І. Черкавський
P.O. Box 141, Derwent
Ph. 948-3730
26. — Дервент 10.30

САСКАЧЕВАН

Арран — округа
26. неділя — Арран-місто год 9.00 рано; Сл. Божа; Арран Весна год. 10.30 рано: Співана Сл. Божа; Арран-місто год. 3.30 попол.: Вечірня

о. В. Фляк
Box 1604, Humboldt, Sask.
Ph. 682-2165
26. — Гамболт 9.00; Леніген 11.00

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
26. — Вакав 9.30; Сокаль 11
Заввага: Жовтень то місяць вервиці
3. грудня — Вакав 9.30; Сит. Дж. 11-та
10. — Вакав 9-та; Прудгом 11-та
17. — Вакав 9-та; Борщів 11-та

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

25 листопада, субота Йосафата сщмч.

26 листопада, неділя 26 по Сош. † Івана Золотоустого

3 грудня, неділя 27 по Сош. Григорія Д.

4 грудня, понеділок Введення в храм Преч. Діви

10 грудня, неділя 30 по Сош. Якова П.

17 грудня, неділя 29 по Сош. Варвари

19 грудня, вівторок Николая Чудотворця св.

22 грудня, п'ятниця Непороч. Зач. Преч. Діви Марії

24 грудня, неділя Праотців. Даниїла

Григоріянський календар:

26 листопада, неділя 27 по Сош. Алипія

3 грудня, неділя 30 по Сош. Софонії

6 грудня, середа Николая Чудотворця св.

9 грудня, субота Непороч. Зач. Преч. Д. Марії

10 грудня, неділя 29 по Сош. Мини

17 грудня, неділя Праотців. Даниїла

24 грудня, неділя Отців. Євгенії

25 грудня, понеділок Різдво Христове

26 грудня, вівторок Собор Пресв. Богородиці

---

†

ДІЛИМОСЯ СУМНОЮ ВІСТКОЮ

з рідними, приятелями і знайомими, що в середу, 15 листопада, 1972 р., на 70-ому році життя помер наш найдорожчий тато і дідусь бл. п.

САВАРИН МИХАЙЛО СЕМЕНОВИЧ

в селі Зубрець, біля Бучача, Україна

Служба Божа з панахидою за спокій його душі буде відслужена в катедрі св. свщмч. Йосафата в Едмонтоні, Алберта, в суботу, 25 листопада, 1972 р., в год. 8:30 ранку. Просимо помолитися за спокій його душі.

На нев'янучий вінок на його могилу складаємо:

$50.00 на Патріярший фонд
$50.00 на Шевченківську фундацію КУК
$50.00 на Енциклопедію Українознавства
$50.00 на катедру українознавства в Гарварді
$50.00 на Пластовий пресовий Фонд

В глибокому смутку:

Петро й Ольга Саварин, син і невістка
Вірай, Михайлик і Галя — внуки

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

★ найнижча ціна найкраща обслуга

ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ ★

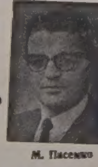

М. Панилик — управителі — М. Пасенко

PARK DALE FUNERAL HOME

ST. PAUL — PHONE 645-3903 — ELK POINT — RADWAY

КОМЕНТАРІ

ВТЕЧА ДО МІСТ І МИ

Не лиш у Канаді, але й у цілому світі минуле десятиріччя позначилося значним приливом населення з сільсько-господарських околиць — фармів до міст. Замітне, що втеча, головно молоді, з сіл до міст відбувається навіть у СССР, де треба мати окремі дозволи на побут в містах і на працю в міських підприємствах, а їх не легко дістати. У висліді в СССР теж відчувається недостача робітників у колгоспах, тому й недавно побувала в Канаді советська делегація, яка досліджувала методи праці в сільському господарстві, бо в нас великі господарські фарми обробляє відносно мала кількість робітників.

Не маємо докладних даних з інших канадських провінцій, крім Алберти, щодо того, який відсоток населення живе по великих містах. В Алберті, 54% населення живе у двох великих містах: Едмонтоні та Калґарі. Коли до цих двох міст додамо ще декілька Медисин Гет та Ґренд Прері з ок. 24,000 населення менших, як наприклад Летбридж з 32,000 населення, кожне, Ред Дір з 28,000 населення, то на малі містечка і фармерські оселі залишається таки дуже мале число населення. Між малими містечками є декілька, що ще сяк-так животіють, деякі навіть зростають. До цих треба зачислити Кемвроз, Гай Рівер, Вегревил, Тейбор а ще, може, декілька. Але в багатьох містечках чимало крамниць зачинено зовсім, різні компанії для продажу фармерських машин та іншого знадіб'я поліквідували свої представництва, торгівлі майже нема зовсім. Подекуди по містечках вже навіть руйнують крамничні будинки, що стояли роками порожні.

Ще гірше стоїть справа у фармерських поселеннях. Як переїздити широкими просторами Алберти, де на врожайних полях красується золотава пшениця, овес, та інше збіжжя, то між збіжевими полями стоять пусткою часто дуже гарні хати та господарські будинки, збудовані нашими поселенцями перед 50 і більше роками. Їхні мешканці перебралися жити до міста, фарми винаймили сусідам або приїздять лише на весну засівати збіжжя та восени його збирати. Населення фармерських поселень маліє щодня, зате розростаються міста. Фахівці, що цікавляться рухом населення, заповідають, що протягом 20 років 85% населення Алберти житиме в двох великих містах — Едмонтоні та Калґарі.

Албертський уряд старається запобігти втечі населення з фармів до міст і для цього призначив навіть окремого міністра Ю. Топольницького, який сам є сином поселенця, по професії вчителем, а крім того він і тепер ще веде власне господарство. Але ледве чи заходи провінційного уряду зможуть вдержати втечу фармерських албертців до міст.

Подібні явища є теж в інших канадських провінціях, т. зв. урбанізація проходить у цілому світі.

Для нас втеча до міст має ще одно обличчя. Із переходом фармерського населення до міст ми втрачаємо сильну національну базу, якою були фарми. Там, на фармах, наші поселенці зберігали українські традиції, плекали українську культуру та виховували дітей в любові до рідної мови і рідної культури. А сьогодні побудовані нашими першими поселенцями і їхніми нащадками церкви та народні доми стоять пусткою, бо до них нема кому ходити. Там, де колись процвітало буйно українське культурне життя, де відбувалися концерти, вистави, різні пописи а курси, сьогодні пусто. Ще тут і там використовують народній дім чи іншу українську залю на весільні прийняття, на танець чи якусь гостину, але про культурні імпрези вже нема й мови.

Ще якийсь час вдержаться церкви, до якої приходить щораз то менше наших вірних, бо одні вимирають, а інші переходять жити до міста. В деяких церквах вже сьогодні служать богослужби лише в часі похоронів та поминок на поблизькому цвинтарі. Згодом, як з околиці виберуться ще дальші наші поселенці, не буде вже й того. На це явище не маємо ніякого впливу ні ми, ні уряди, які хотіли б задержати якнайбільше населення на фармерських поселеннях, — але не можуть. Проте втеча українських поселенців з фармів до міст створює ще й іншу проблему. Більшість наших поселенців, що жили в фармарських околицях, належали до своєї церкви, піддержували свої народні доми та різні організації, які там існували, брали участь в суспільно-громадському житті. По переході з фармів до міст, лиш деяке число наших переселенців включається в наше церковно-релігійне життя, а ще менше в наші громадсько-суспільні організації. В наших церквах по містах слідно деякий приріст нових парафіян, що прибули до міст, але їх вже значно менше в наших організаціях. Ані в чисто національних, як УНО, чи Товаристві українських піонерів Алберти, чи інших подібних, ані в організаціях, зв'язаних з Церквою, як БУКК, ЛУКЖ, УКЮ тощо, їх нема. Здається, що таке ж явище можна спостерігати є і в українських поселенців, що були членами Української Православної Церкви. При тому деяке, і то досить поважне число наших фармерських поселенців, що прибули на сталий побут

(закінчення в 3-ій колонці)

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

НИЗКА ВРАЖЕНЬ З ПОДОРОЖІ ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

о. М. СОПУЛЯК

ДАВНЯ СИНАГОГА В НАЗАРЕТІ

Наші відвидини в грецькій православній церкві Архангела Гавриїла ми закінчили, але, залишаючи її, ми все уявляли собі, як тут колись приходила Божа Мати та Боже Дитятко Ісус по воду.

Хоч джерело випливає дещо оподалік від церкви Архангела Гавриїла, то криниця, що з неї мешканці Назарету брали воду, була завжди таки на тому місці, де є й сьогодні, тобто в підвалі церкви св. Архангела Гавриїла. Давний Назарет простягався на південь від криниці Марії, а сама криниця була поза містом.

Отже й Божа Мати і Боже Дитятко ходили нераз приблизно тими самими шляхами по воду, якими ми йшли відвідувати церкву Архангела Гавриїла. Хоч то було вже майже 2,000 років тому, але все-таки ця криниця й ці дороги є ті, що ними ходили Божа Мати та Божий Син. Мимоволі насуваються на думку слова, що їх сказав колись до Мойсея Господь на горі Синай: „Місце, на якому ти стоїш, є святе" . . .

Наші чергові відвідини належали синагозі, що в ній мав навчати Христос своїх односельчан. До синагоги треба йти вузенькими, крутими вуличками давнього Назарету. По обох боках вузенької та не дуже чистої дороги повно крамниць з різним товаром. Різного роду харчі, матеріяли на одяги, господарське та ремісничне знадіб'я та цілі гори помаранч. Поміж тим працюють різні ремісники. В одному куті товче молотком по ковалі коваль, а поруч кравець латає довгі (і брудні) бурнуси бедуїнів, а ще дальше бедуїн гострит серпа. Ніхто з них не має окремого приміщення. Всі вони тиснуться біля муру якогось будинку, розіпнявши над собою на патиках кілька подертих мішків, які мають заслоняти їх від гарячого сонця.

Не бракує тут і муляра, який оббиває каміння, з якого кругом летить пил. Лише час до часу муляр сягне по пляшку з водою, що стоїть поруч в кутку, щоб прополоскати уста від кам'яного пилу. Хоч кругом Назарету майже скрізь жидівські збірні господарства „Кібуци", які мають модерні моторові плуги та трактори, то в Назареті арабські ремісники виробляють ще звичайні плуги для орання волами, чи коровами.

БІЛЯ КРИНИЦІ БОЖОЇ МАТЕРІ В НАЗАРЕТІ ВСЕ ПОВНО ПРОХОЖИХ

Араби й далі господарять на невеличких клаптиках землі, на яких навіть годі розігнатися моторовим плугом, на який зрештою в них нема грошей. Тому й сьогодні, як колись за часів Христа, вони користуються звичайними дерев'яними плугами, лише з металевим лезом.

Врешті ми наблизилися до синаґоґи, яка повинна бути збудована на тому місці, де стояла та синаґоґа, що в ній Христос пояснив своїм спів-мешканцям книгу пророка Ісаї, що в ній говориться про Месію (Іс. 61, 1). Чи дійсно теперішна синаґоґа збудована на місці давної синагоги, годі сказати. Назарет було за часів Христа невелике село, на пограничі. Прибл. дві милі від Назарету була твердиня Кессало, а на південь у тій самій віддалі була друга твердиня й гранична місцевість Яффа ,звідки мали походити Апостоли Іван та Яків, які відтак переселилися до містечка Витсаїди над Ґенезаретським озером. Ще й сьогодні є в Яффі невеличка церковця, присвячена Апостолові Яковові. До того недалеко було велике місто Сефоріс, де була за часів Христа велика синаґоґа й куди певно мешканці Назарету ходили святкувати всі більші свята. Тому й не дивно, що Натанаїл насміхався з Назарету: „А хіба з Назарету може щось доброго бути?" (Ів. 1,46). Певно, що синаґоґа в Назареті за часів Христа була невелика й служила мешканцям Назарету на богослужби у звичайні суботи.

Теперішня синаґоґа належить католицьким мелхітам, які мають поруч свою церкву. Наш Джордж пішов й викликав сторожа мелхітської церкви, який відчинив нам двері синагоги. То подовгувата заля, на кінці якої є невеликий престіл із книгою св. Письма та лямпадою на престолі. Тут тепер не служить ніхто ніяких богослужб, синаґоґа є лиш своєрідним музеєм. Згідно з давними приписами талмуду, синаґоґа повинна стояти на найвищому місці містечка чи міста й повинна бути звернена фронтовою стороною в бік св. міста Єрусалиму. Так збудована й синаґоґа в Назареті: на горбку, звернена фронтом на південь, де стоїть місто Єрусалим. Правдоподібно, що тут стояла й давня синаґоґа, до якої ходив Христос, Божа Мати та св. Йосиф. Свідчать про те записки прочан, що відвідували Назарет. Одначе перше свідоцтво є щойно з 6-го сторіччя. Анонімний прочанин з Піяценци, який побував у св. Землі в 570 р., пише, що він, крім церкви Благовіщення, відвідав теж синагогу, в якій, за свідоцтвами тодішніх мешканців Назарету, мав навчати Христос. Будинок синаґоґи був досить давний, отже певно вона була відбудована зараз у перших сторіччях по Хр. В 630 р. мусіли всі жиди покинути Назарет, але синаґоґи мабуть не знищено, бо вона вже стала пам'ятним місцем для християн. Зате певно знищили її відтак мусулманські наїздники, що володіли в Святій Землі, аж до прибуття хрестоносців у 12 сторіччі. Тоді хрестоносці побудували були на місці синаґоґи церкву, про яку згадують прочане з 12, 13 та 14-го сторіччя, які пишуть, що біля тої церкви живуть грецькі черці. За панування турків церква, що була збудована за часів хрестоносців, поволі підупала й опинилася в руїнах. Щойні в 17-ому сторіччі, як у Святій Землі прийшли до голосу черці-францiскане, відбудовано синагогу, яку згодом францiскане передали католицьким мелхітам, що опікуються нею й досі.

Скромна, без ніяких прикрас заля-синагога не зробила на наших прочан більшого враження. Її стіни, будовані з дрібних каменів, нагадували радше якийсь тунель, або звичайний магазин, як місце молитви.

В міжчасі, як я давав короткі пояснення прочанам про синаґоґу, мій кол. водій Джордж вів розмову з арабом-мелхітом, який нам відкрив двері. Опісля Джордж прийшов до мене й піддав мені думку, щоб я пішов до пароха мелхітів-католиків й договорився з ним, щоб ми могли служити Службу Божу в понеділок у мелхітській церкві. Чергового дня, тобто в неділю, ми мали мати Службу Божу на горі Тавор, а в понеділок, як ми мали вибиратися до Єрусалиму, в церкві Благовіщення та в церкві св. Йосифа вже були призначені Служби Божі різних священиків-прочан й ми мусіли би довго ждати, щоб могти служити Службу Божу в котрійсь із тих церков. А ми мусіли виїхати зранку, щоб подорозі відвідати криницю Якова та Самарян, а відтак доїхати до Єрусалиму, приміститися в гостинниці оо. францiсканів та ще може відвідати церкву Господнього Гробу. Я дуже радо погодився на пропозицію Джорджа й пішов за арабом-мелхітом до пароха мелхітської церкви.

БЕДУЇНИ З ПУСТИНІ ВИБИРАЮТЬСЯ НА ТОРГ ДО ВИФЛЕЄМУ

ДАВНА СИНАГОГА, ЩО ЗБУДОВАНА НА МІСЦІ ТОЇ, ДЕ НАВЧАВ ХРИСТОС

З НОВИХ ВИДАНЬ

ДОРОГАМИ І СТЕЖКАМИ БРІДЩИНИ

О. Степан КЛЕПАРЧУК

(вл) Автор книжки, нині душпастир в Пассаїк, Ню Джерсі, ЗДА, придумав для своєї книжки вже сам дуже вдатний заголовок, а в підзаголовку назвав свою книжку споминами.

В Брідщині автор народився, кінчив початкові й середньо-шкільні студії. По закінченні богословських студій на львівському університеті та священичих свячень, він душпастирював увесь час своєї священнослужби в рідній Брідщині. На кінець і найдовше (16 років) він був парохом Черниці, де доживав віку сл. п. генерал УГА Мирон ТАРНАВСЬКИЙ. Звідтам автор, працаючись з рідною Брідщиною, виїздив на дороги та стежки скитальщини. Діяльний священик-громадянин, який вже переживав одну большевицьку інвазію Галичини, знав, що для нього то є одинокий рятунок життя.

Книжка О. Степана Клепарчука, яку він назвав своїми споминами, виходить поза рямці особистих споминів одної людини. То щось більше, як спомини. Своїм багатим змістом книжка є радше накресленням регіональної книги Брідщини, яку автор основно знає, кожний її куток і закуток, бо „бо бував майже у кожному з її сіл", „належав майже до всіх повітових товариств" (Передне слово). Книжки не треба було б багато чим доповнювати, щоб вона виходила такою, як збірно опрацьовані і вже видані (Теребовельщина, Збаращина) або заплановані (Ярославщина, Станиславщина) регіональні книги. В своїй книжці О. Степан Клепарчук заторкнув усі ділянки, помістив у ній географічну картину повіту й доволі багато світлин. Його книжку з цікавістю прочитає кожний, у кого незатертими залишилися спомини про рідну сторону, а з особливим зацікавленням будуть її читати уроженці Брідщини, яких багато живе нині на поселеннях.

Втеча до міст . . .

(закінчення ред. статті)

до міст, зовсім зникають з українського життя. Вони не зголосилися ні до своєї церкви, ні до ніякої організації. Вони з'являються хба тоді, коли треба вінчатися, христити дитину, чи хоронити, і то якщо підуть до своєї церкви, бо часто йдуть до котроїсь з протестантських церков, щоб не зустрічатися з українським священиком чи українською церквою. Тут на нас тяжить двоякий обов'язок. Душпастирі, що обслугують наших вірних на фармарських поселеннях, та свідомі наші суспільно-громадські дячі повинні, перед виїздом до міст, подати своїм співмешканцям адреси наших церків у місці їх переселення, а крім того якщо можливо, повідомити священика, що на територію якого вибираються жити ті переселенці. Часто самому священикові не буде можливо заопікуватися новими міськими мешканцями, але тут можуть його виручити члени церковного комітету, відділу ЛУКЖ тощо. Деяким новим мешканцям міста може й важко самим шукати зв'язку з парафією чи парафіяльними організаціями, але якщо до них підійде хтось з парафії чи парафіяльних організацій, може, навть з вдячністю приймуть цю послугу.

Так мається справа і з суспільно - громадськими організаціями, які теж повинні старатися приєднати соб нових членів, розшукуючи їх, а не ждучи, аж вони зголосяться самі.

Так зрештою діють представники чужих церков і різних організацій, які у висліді включають у свої церкви та організації деяких наших переселенців, які, не маючи запрошення від своїх, йдуть туди, куди їх просять чужі . . .

Якщо хочемо зберегти наших нових мешканців міст, що прийшли сюди з фармів, мусимо про них підбати і ними заопікуватися, а не чекати, щоб вони стали жертвою чужих церков і чужих організацій.

ВІСТІ З ВІДНЯ

Бас-квартет „Тарас Бульба" з Відня награв на ленту пісні, з якої зроблено три платівки: колядки „Тиха ніч", інші релігійні пісні „З нами Бог" та платівку з народніми піснями.

Ці платівки, як лиш появляться у продажі стануть великою поміччю для тих, в цілому світі, що ведуть програми на радіо. Тепер так дуже бракує платівок, передусім з релігійним змістом.

* * *

Дня 23-го липня передала австрійська державна телевізія на екран нашу церкву св Варвари, іконостас, а зокрема деякі цікаві ікони, частини нашої св. Літургії. В час показу чути було спів хору під управою дириґента А. Гнатишина.

* * *

Молодь парафіяльних шкіл Відня брала участь в таборах українського Пласту в Західній Німеччині 5-22 серпня.

Молодь дуже багато скористала з перебування в таборі в Німеччині.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

Український католицький тижневик ✦ Виходить щочетверга в Едмонтоні ✦ Видає Спілка «Українські Вісті».

Published every Thursday in Edmonton ✦ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ✦ Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

UKRAINIAN NEWS
10967 - St., Edmonton, Alta. T5H 2M8
Second class mail, registration number 1035.

УКРАЇНА Й КИТАЙ СЬОГОДНІ

З уваги на навал актуальних статей та новинок ми змушені відкласти друк статті п. Т. Литв'яка: „Україна й Китай сьогодні" та становище редакції до тих статтей до чергового числа „УВ".

Фінансовий звіт

З ВІДВІДИН ВЛАДИКИ ВАСИЛЯ ВЕЛИЧКОВСЬКОГО У ЕДМОНТОНСЬКІЙ ЄПАРХІЇ В ДНЯХ 2-8 ВЕРЕСНЯ 1972:

ПРИБУТКИ:

Катедра св. Йосафата:

Збірка під церквою	200.69
Індивідуальні пожертви	757.00
Привіт парафії — програма	100.00
Пожертва Апостольства Молитви	100.00
Пожертва відділу БУК	100.00
Пожертва 1-го відділу ЛУКЖ „Добра Воля"	50.00
Пожертва 2-го відділу ЛУКЖ „Добра Воля"	100.00
	1,407.69

Церква св. Юрія:

Індивідуальні пожертви	315.00
Пожертва парафії	200.00
Пожертва Марійської Дружини	50.00
Пожертва відділу ВУК	50.00
	630.00

Церква св. Василія:

Збірка під церквою	79.60
Пожертва відділу ЛУКЖ	10.00
Пожертва Брата Адріяна ЧСВВ	45.00
	134.60

Церква Пресв. Евхаристії:

Збірка під церквою	19.25
Пожертва церковного комітету	25.00
Індивідуальні пожертви	162.00
Пожертва відділу ББУК	25.00
Пожертва ЛУКЖ	25.00
	256.25

Церква св. Володимира:

Збірка під церквою	6.75
Пожертва парафії	75.00
Пожертва відділу ЛУКЖ	25.00
	106.75

Церква Покрови:

Збірка під церквою	22.50
Пожертва від парафії	120.00
	142.50

Церква Успення Б. М.:

Збірка під церквою	6.30
Індивідуальні пожертви	42.00
Пожертва від парафії	100.00
	148.30

Церква св. Миколая:

Збірка під церквою	11.75
	11.75

Церква Успення — Калгарі:

Пожертва парафії	100.00
	100.00

Церква св. Стефана — Калгарі:

Пожертва парафії	25.00
	25.00

Парафіяльна Округа — Кемроз — Гай Лейк — Раунд Гіл:

Збірка під церквами	41.75
Індивідуальні пожертви	20.00
	61.75

Церква св. Духа — Дервент:

Пожертва відділу ЛУКЖ	25.00
	25.00

Парафія Інісфрі:

Пожертва о. Р. Стародуба	10.00
	10.00

Парафія Голден:

Пожертва відділу ЛУКЖ	25.00
Індивідуальна пожертва: п. ПУК	25.00
	50.00

ОРГАНІЗАЦІЇ:

а) Пожертви:

Український Народний Дім	50.00
УГА — відділ Едмонтон	30.00
Централя Українців Католиків	25.00
Єпархіяльна управа ЛУКЖ	25.00
	130.00

б) Привіти:

Український Визвольний Фронт	100.00
Герітедж	80.00
Українські Вісті	40.00
Астро-Бюро подорожей	40.00
Єпархіяльна управа ВУК	40.00
Українське Національне Об'єднання	30.00
Український Народний Дім	30.00
	360.00

Бенкет:

Продано 321 квитків по 10.00 дол.	3,210.00
	3,210.00
Разом прибутки:	**6,809.59**

Індивідуальні пожертви з нагоди приїзду Владики Величковського

Катедра св. Йосафата:

По 50 дол.: Ю. Ковальський, П. Альбрехт, М. Кушнір;
по 30 дол.: інж. Я. Костів;
по 25 дол.: інж. Я. Іванусів;
по 20 дол.: інж. Г. і К. Турко, інж. Л. Цимбалістий, Д. Шульган, д-р А. Байрак, К. Чічак;
по 10 дол.: О. і А. Вернер, В. Небожук, Г. Братків, д-р В. Варениця, П. Мулик, Д. і А. Вихопець;
по 5 дол.: Е. Воєвода, М. Шермак, Й. Кукурба, М. Стефанів, Ю. Роїк, В. Поренчук, П. Петрик, К. Смолик, М. Щербанюк, С. Стельмах, В. Бригідер, В. Паскоский, М. Григорій, Т. Йопик, О. Чалько, О. Батицька, І. Вумбак, Я. і І. Прийма, М. Куць, Ю. і М. Хаба, М. Борис, П. Кузик, Д. Сивенький, д-р В. Іванець, С. Вихопень, Т. Гавалко, Н.Н., В. і К. Муж, О. Стельмах, П. Кулій, Дж. Хміляр, А. Багриновська, С. Романюк, А. Король, М. Литвин, С. Сленько, В. Пайк, М. Шевчук, О. Жарський. Дрібні пожертви: 147 дол.

Парафія св. Юрія:

По 25 дол.: д-р С. Манастирський;
по 20 дол.: Г. і Е. Барабаш, О. Гошовський, о. В. Тарнавський, В. і В. Кунда;
по 15 дол.: І. і І. Хома, М. Реванович;
по 10 дол.: Н. Стахів, Д. Червак, І. Хмеляк, Д. Хохла, Р. Борейко, В. Стадничук, А. Петрик;
по 5 дол.: С. Валишин, І. Біденчук, Ю. Вокало, Т. Бурак, І. Воркун, П. Гонтарик, М. Млюзан, М. Кіндзерський, І. Лучканич, В. Шалева, І. Кухаришин, Д. Жук, І. Снозик, І. і М. Кейван, О. Федорів, М. і А. Новицький. Дрібні пожертви: 45 дол.

Церква Успення:

По 30 дол.: д-р М. Снігурович;
по 5 дол.: Н. Лесюк, А. Редуха. Дрібні пожертви: 2 дол.

Парафіяльна Округа Кемроз:

По 10 дол.: М. Шрам, С. Сяч;

Парафія Пресв. Евхаристії:

По 50 дол.: Г. і д-р М. Якимечко;
по 10 дол.: А. Каспрів, М. Страшок, Г. Мидляк, В. Демчук, А. Пилипів;
по 5 дол.: Й. Щербанюк, Ю. Чорнодоля, Д. Мидзак. Дрібні пожертви: 47 дол.

Парафія св. Володимира:

По 16 дол.: о. Р. Ганкевич;
по 10 дол.: В. Кушнерик, С. Возняк, Н. Н. Дрібні пожертви: 4 дол.

ВИДАТКИ:

друк програмок, конверт, стяжок	326.98
кліші	42.79
Закуплено квіти	22.50
Кореспонденція, почтові оплати	20.00
Шато Ляномб: вечеря	1,923.45
Разом	**2,335.72**

ЗІСТАВЛЕННЯ

Загальний прибуток	6,809.59
Загальні видатки	2,335.72
Прибуток	**4,473.87**
Передано Владиці Величковському підчас бенкету	3,804.25
Переслано почтою 15. Х. 1972.	669.62

Рахунки провірено і принято до відома на засіданні Фінансового комітету дня 9 жовтня 1972.

За Фінансовий комітет:
д-р С. Манастирський
Ярослав Цвікілевич
А. Прийма
Микола Сус
о. Б. Снігурович
Василь Кунда
д-р А. Мартинюк

80-РІЧЧЯ МИХАЙЛА ЛУЧКОВИЧА

Заняті щоденними справами мабуть небагато нас згадало, що цими днями, точніше — 13 листопада, Михайлові Лучковичеві пішло на 80-тий рік. Тихенько і скромно живе він в старечому домі в Едмонтоні, а життя його, як цитував він з Яновського в своїй книжці „Український канадець в парляменті" „лежить перед ним, як рельєфна мапа моєї республіки". А проте — згадати треба, бо Лучкович — не звичайна собі людина, а своєрідний дороговказ на бездоріжжях нашого життя в Канаді, людина, яка світить і завжди світитиме прикладом, як треба жити, щоб бути добрим українцем, а рівночасно й добрим горожанином Канади.

В першу чергу згадати Лучковича треба, бо він був одним із тої групи вчителів та громадських робітників, які поставили основи під наше культурно-освітнє й громадське життя в Канаді. В теперішні часи маємо тисячі дослівно учителів українського роду, а проте — скільки їх, крім навчання в регулярних школах, в регулярних годинах, навчає ще наших дітей української мови після школи? А Лучкович так колись робив! Мої земляки із Бучаччини, в колишньому шкільному дистрикті Бучач в Алберті — досі пам'ятають, кілько часу й труду посвятив він на те, щоб вони вивчили мову своїх батьків. Пам'ятають, і вдячні йому за те. А треба теж пригадати, що навчати української мови тоді, а тепер, не те саме. Тоді, в часи шаленої дискримінації, навчати „чужої" мови було майже геройством, тоді коли сьогодні, в добу офіційно визнаної багатокультурности в Канаді — то честь і шана. І ще одно: Лучкович, приїхавши до Канади зі США української мови не знав, а мимо того її вивчив так добре, що опісля сам навчав її других. Де сьогодні ті, які йдуть за його прикладом? А повинні! Немає причини жалітися мовляв „мене не навчили". В Грент МекЮвен коледж в Едмонтоні є постійні курси української мови для дорослих. Все що тільки треба — то охоти й почуття власної гідности. Як бути українцями й не знати рідної української мови?

Далі, треба згадати М. Лучковича в день його уродин, бо він був першим послом українцем в федеральному парляменті Канади, за котрим пішли інші: А. Глинка, І. Дікур, А. Головач, В. Скорейко, д-р Євчук, Сулятицький, С. Папроцький — взяти тільки Алберту. Протоптувати шляхи — бути першим — ніколи не було легко! Зокрема нелегко протоптувати політичні шляхи. Такі то були часи! Часи єпископа Ллойда, що вважав чужинців, а зокрема нас, українців, за нижчу расу. Та Лучкович не боявся: в блискучій промові так скритикував Ллойда і подібних йому, що вони ніколи більше публічно вже не виступили проти українців. То завдяки Лучковичеві ми втішаємося сьогодні добрим ім'ям, і завдяки тим, які пішли за його прикладом.

Він був першим і в великій мірі проломив льоди недовір'я до нас і затулив уста людей з упередженням типу Ллойда, але то ще не все. Треба пригадати, що в часи своєї каденції в парляменті Канади, М. Лучкович відважно виступав в обороні наших братів і сестер на рідних землях, і то під всіма окупаціями, а зокрема під польською окупацією. Мало того: за свої власні гроші М. Лучкович відвідав Галичину, щоб особисто побачити обставини нашого народу після горевісної „пацифікації". Кілько з наших братів-послів пішло його слідами, і говоримо в обороні інтересів нашого поневоленого народу в парляменті Канади? Чимало, і всі — за його прикладом. І тому годиться згадати його в день його уродин.

Далі треба згадати піонерську працю М. Лучковича на полі української літератури англійською мовою в Канаді. Во він був одним із тих перших що зрозуміли, що без перекладу творів української літератури на чужі мови, ми ніколи не розкажемо правди про Україну світові. Знані є його переклади „Один із 15-ти міліонів" М. Приходька, „Сини землі" І. Кіріяка, „Ротунда душогубців" Т. Осьмачки, його редакція „Антології українських новель", безліч його статтів, дописів і рецензій, а всі на те, щоб познайомити з українською проблематикою наших співгорожан. Ц.р. Ізраїль видав велику „енциклопедію юдаїзму", в ціні $500.00 за комплет, в англійській мові. Чому в англійській — кожний буде знати, що тільки троха подумає. М. Лучкович давно вже зрозумів ті справи і це теж доказує непересічність його ума.

Вкінці, з нагоди його уродин, треба згадати й його велику громадську працю. Працювати тільки для себе і своєї родини, в своїй професії, то ще жодна честь. Лучкович більшість свого життя віддав для праці української громади в Канаді, а доказами є: Шевченківська медаля, яку він одержав від КУК, почесне громадянство Вінніпегу, почесне членство в Клюбі українських професіоналістів і підприємців в Едмонтоні та багато інших відзначень.

Громадську цивільну відвагу М. Лучковича завжди треба було подивляти. Нпр., коли 1956 р. едмонтонський відділ КУК урядив велике громадське віче в 30-річчя смерти Симона Петлюри, п. Лучкович був тим, який представив цілу справу вбивства і головного промовця, тоді ще звичайного посла, а згодом прем'єра Канади, Дж. Діфенбейкера. Мужньо виступав він теж на вічі в річницю страшного голоду на Україні, УПА, дискримінації українців в Канаді ітп. Зокрема, великі є його заслуги на полі визнаної тепер багатокультурности, бо був він одним із 4 осіб, які 1964 р. писали меморіял на тему й опісля обороняли його перед комісією в справі „двомовности і двокультурности".

Резюмуючи, треба сказати — що ця стаття то не спроба біографії, а тільки ледви замітна сильветка цеї великої людини. То про таких, як він, писав колись Іван Франко в своїх „каменярах":

„Мов водопаду рев, мов битви гук кривавий,/ Так наші молоти гриміли раз у раз:/ І п'ядь за п'ядею ми місця здо бували:/ Хоч не одного там калічили ті скали,/ Ми далі йшли, ніщо не спинювало нас".

1966 р., в 75-річчя українського посеєння в Алберті, разом із тодішним прем'єром Канади Л. В. Пірсоном, Лучкович складав вінок під пам'ятником українських піонерів у Елк Айленд Парку.

Сьогодні, в річницю уродин п. Лучковича, українська громада складає йому вінок. Вінок вдячности й побажань: сил, здоров'я і многих літ, за те, що не одну пядь землі здобув він для нас а зокрема на вчительському, політичному, перекладницькому і громадському полі.

П. Саварин

ГОЛОС МАЄ МЕЙОР ЕДМОНТОНУ

Очищування міста зі сміття та відпадків

мейор Айвор Дент

Цього тижня я хотів би вам подати деякі дані та цифри про наше очищування міста від сміття. Ці послуги належать до відділу постачання води та турбот про санітарні умовини в місті. Цим відділом завідує п. С. З. Монаган.

В минулому едмонтонська система очищування міста зі сміття опиралася в більшості на забирання сміття міськими вантажними автомобілями, які правильно об'їздили всі міські дільниці раз у тижні. На цих вантажних автомобілях було звичайно двох робітників, водій автомобіля та його помічник. Водіями автомобілів призначувано звичайно людей, що працювали на тому шляхові через довший час й могли об'їхати призначену їм до обслуги міську дільницю в відносно короткому часі. Коли вантажні автомобілі заповнені сміттям, вони відвозять сміття прямо на міські смітники на спалення. Але, як місто розбудовується, віддаль між дільницями, звідки забирається сміття та міськими смітниками, де скидають і спалюють сміття, поза кордонами міста,. . . теж зростає. У висліді з часом потрібно для малого вантажного автомобіля та двох працівників щораз то більше часу, щоб перевезти сміття через місто, а у висліді . . . то теж коштує значно більше гроша.

Ваша міська управа добре собі здавала з того справу протягом довгих років й тепер починила деякі кроки, щоб ступнево зробити переміну на нову, про яку ми всі так думаємо, багато кращу систему забирання сміття.

Ми простудіювали цю систему, якою користується багато міст, багато більших, як Едмонтон. Протягом минулих років пороблено значні поступи в устаткуванні для вивозу сміття та його значно вдосконалено.

Одною з найбільших проблем, з якою ми стрінулися, була та, що в границях міста годі було набути землю для влаштування міських смітників. Ми розглядалися та вели переговори в справі набуття відповідної землі під міський смітник через довший час в кінці набули землю на схід від ріки Саскачевану, одну милю на південь від 118 авеню, яку називають „Фрончієр фармс". Припускаємо, що ця площа служитиме містові за міський смітник для всього сміття на протяг найближчих п'яти років. Теперішній смітник, що розтягається на схід від давного міста Беверлі, буде незабаром замкнений. Ця площа є призначена на міський парк й її заповнення, відповідно до вказівок нашого відділу парків та розваг, вже майже закінчено. Коли то зробиться, ми бульдозерами насунемо кінцевий шар землі на цілу площу й заберемося зі сміттям на нове місце. Насправді ми зобов'язалися замкнути це місце як міський смітник з днем 1 грудня ц.р.

Тому що це не є ані економічно, ані практично для наших шістдесяти вантажних автомобілів для вивозу сміття переїздити далеку дорогу до смітника кілька разів щодня, нашим новим помислом було встановити окремі станції для передачі сміття на центральних місцях в місті. Під цю пору ми переводимо це лише для досвіду. Ми закупили й уставили уряджения для нищення сміття на одній станції для передачі сміття в західній частині міста. Ця станція діє вже приблизно один рік і пів й тепер ми маємо добрий перегляд, що така станція може дати так відносно продуктивности та поплатности. З початку ми мали деякі невеликі клопоти з наладнанням процесу нищення сміття і, звичайно, тому, що це була лише одинока станція для мелення сміття, якщо вона не діяла, ми не могли перевозити сміття до іншої станції, бо такої не було. Ми в міжчасі устійнили, що та машина для мелення сміття може змолоти 50% більше сміття в означеному часі, як нам наперід заповідала фабрика тих машин.

Одначе, перевозити сміття малими вантажними автомобілями для вивозу сміття із задніх вуличок різних дільниць та перепускати його через машину для мелення сміття, не маючи відтак до диспозиції великих причіпних вагонів, що їх тягнули би трактори із станції для передачі сміття на міський смітник, виявилося непоплатним. Ми намагалися передати це до виконання приватним транспортовим компаніям, але виявилося, що вони не мають всього потрібного уряджения, потрібного для виконання цеї роботи, й годі було сподіватися, що вони таке уряджения куплять, щоб ним користуватися при вивозі сміття, маючи лише короткореченцову умову. Тепер міська рада вирішила закупити два великі трактори для тягнення вагонів зі сміттям та чотири вагони для перевозу сміття. Один такий трактор з дочіпленими вагонами виконуватиме працю, яка буде дорівнювати 18 малим вантажним автомобілям для вивозу сміття й буде вимагати для обслуги лише одного робітника. Ми купуємо також на місце тридцять чотирьох старих автомобілів для вивозу сміття, які вже треба відставити на склад, тридцять дев'ять нових автомобілів.

Тридцять з тих вантажних автомобілів може обслугувати один робітник, а дев'ять буде призначених лиш для вантаження сміття. Ми вирішили, що то буде зовсім практично призначити для обслугування автомобілів для вивозу сміття одного робітника. На деяких із тих автомобілів уже переведено досліди й устійнено, що можна піднести їхню продуктивність на добрих 25%. У висліді треба буде менше робітників, щоб виконали ту саму працю, а сьогодні кошти заплати робітників є дуже важним чинником. На випадок, якщо би хтось із читачів видвигнув питання відносно тягару, що його має двигати робітник, підносячи коробки зі сміттям, . . . то такому треба би пригадати, що міські приписи обмежують вагу одної коробки на сміття до 75 фунтів, не більше.

Починаючи з січня слідуючого року, ми будемо мати в дії цілу систему вивозу сміття, в якій будуть включені нового типу автомобілі для вивозу, машини для мелення, станції для передачі сміття та великі вагони із тракторами для перевозу сміття на міський смітник. То вможливить нам зробити докладне обчислення коштів вивозу сміття за новою системою. Після одного року докладного обчислювання, ми зможемо порівняти кошта цеї системи вивоження сміття з іншими системами й вирішимо, що нам треба робити на будуче.

Ivor Dent

Айвор Дент, мейор

Українська проща до Люрду

Прощу зорганізував о. канцлер Михайло Левенець з Парижу. Вона відбулася в днях від 2 до 7 серпня ц.р. Проводив прощею Владика Володимир (Маланчук) з Франції. Він відслужив у четвер, 3-го серпня в Соборі в Люрд при українському престолі св. Літургію в сослуженні о. М. Левенця і о. Ф. Біленького.

На слідуючий день до Владики і згаданих вже отців долучився ще о. В. Прийма, парох Тулюзької округи, що видав книжку про Люрд, „Люрдська Пані-Володарка Піренеїв".

В дні 5-го серпня була знову св. Літургія, в часі якої Владика Володимир говорив проповідь про значення Церкви в житі нашого народу, про потребу виховувати молодь в християнському дусі і про потребу молитися до Божої Матері і за Її посередництвом благати Всевишнього про кращу долю для нашої Церкви і України.

Прочани брали щодня участь у процесійному поході з Святими Тайнами а у вечері в поході зі свічками. В часі походу молилися рідною мовою і співали пісня до Божої Матері.

На закінчення, після Молебня в честь Небесної Неньки, що його відправив Владика Володимир та о. Ф. Біленький і о. В. Прийма — цей останній також виголосив проповідь.

Вірні паризького душпастирства засвітили велику свічку як дар для Богородиці від вірних дітей України.

Непорозуміння

Доповідаючи в сільбуді, партійний агітатор захваляє щасливе й достатнє життя радянських громадян. Закінчивши питає:

— Може в когось є якесь запитання?

— Еге ж, у мене, — встає з задніх рядів дядько.

— Ваше прізвище?

— Якименко.

— Що ви хочете спитати?

— Ви нам тут так гарно розповіли, що в Радянському Союзі все є, тож скажіть, будь ласка, чому в нас чобіт нема?

— На це питання я відповім у моїй окремій економічно-господарській лекції, що відбудеться тут вже завтра ввечорі.

На другім вечорі така ж сама пустомельна лекція (про брак чобіт ні слова) і знову:

— Чи будуть якісь запитання?

— Атож, — встає якийсь дядько.

— Ваше прізвище?

— Юхименко.

— Ви мабуть, хочете спитати, чому чобіт нема?

— Ні, я хочу запитати, чому Якименка нема?

(„Лис Микита")

ЛЕМКІВСЬКИЙ АНСАМБЛЬ У ЗДА

До ЗДА приїхав на гостинне турне Піддуклянський народний ансамбль „Дукля" із Пряшева. В ансамблі є 90 бандуристок, танцюристів та співаків, які співають лемківські пісні та танцюють лемківські танці.

BAYDALA DRUGS

- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
- Parkdale (Cor. 103 St. & Jasper Ave).
- Royal Alex Place (Cor. 101 St. - 111 Ave.)
- Super B Drug (Cor. 95 St. - 118 Ave.)

— EDMONTON —

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

ВИНАЙМАЄМО НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ на родинні і громадські імпрези

Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.

Парафія св. Володимира в Каллер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

50-літний ювілей супружжя п-ва Фреда і Ірини Романюків

Фред і Ірина Романюк

В суботу, 23 вересня ц.р. заслужені та щирі члени парафії Пресвятої Евхаристії в Едмонтоні, відсвяткували врочисто свій 50-річний ювілей супрожого життя. Організацією всього свята зайнялися діти ювілятів.

Того дня в год. 5-ій попол., в церкві Пресв. Євхаристії, о. парох Я. Федуник поблагословив обоїх ювілятів на дальшу дорогу їхнього примірного супружого життя. Церкву заповнило багато гостей, що прийшли разом із ювілятами подякувати Богові за те, що дозволив їм діждатися такої радісної хвилини в їх житті. Дружбами в час благословення були: Іван Клакович, товариш й приятель п. Фреда із дитячих й молодечих літ, а дружкою була сестра п. Ірини, Ксеня Якубець із Ванкуверу, яка спеціяльно на те торжество приїхала до Едмонтону із донькою й зятем та п-во Зіньки з Лакла-Біш.

По церковній церемонії та благословенні ювіляти і всі гості переїхали до Крест готелю, на Беверлі, де відбулася вечеря а потім танець. О. парох Я. Федуник і о. митрат д-р М. Сопуляк відкрили молитвою вечерю. Під кінець вечері, на зазив господаря вечері п. Е. Мазурика, привітав ювілятів о. Федуник та представив присутнім їхній життєвий шлях.

П. Федір (Фред) Романюк прийшов на світ в селі Білівці, пов. Броди, Україна (тоді під Австрією), як син тамошніх селян Сави й Катерини з Ґоліновських, Романюків. В тому селі пройшли його дитячі, а потім й молодечі літа, доки 1911 р. не покликало його до війська, до 80 пол. піхоти в Золочеві. Під кінець його військової служби, як уже числив дні й тижні, коли вернеться додому, спалахнула перша світова війна, яка застала його в Боснії. І так то замість додому, пішов Фред на сербський фронт виставляти своє життя за чужі, австрійські інтереси. В 1915-му р. перекидають його частину на страшний італійський фронт, що забрав тисячі жертв українського цвіту над Ізонцою й горезвісною Піявою. Тут над Ізонцою 31 грудня 1917 р. попав він у французький полон, в якому перебув аж до 1920 р., коли, по закінченні війни, повернув до рідного села.

23 жовтня 1922 р. оженився Фред із Іриною Паньків, дочкою Михайла й Марини Гамерник із села Бовдури, пов. Броди, Україна, (тоді вже під Польщею). Вінчалися наші ювіляти в парафіяльній церкві в с. Бовдури. Важкі повоєнні обставини в рідному краю заставили молодого Фреда думати про виїзд у Канаду, де вже проживало багато його односельчан, що виїхали туди куди раніше. Восені 1924 р. покидає Фред рідне село, молоду жінку Ірину й виїздить на афідавіт шваґра Павла й сестри дружини — Насті Мазурик, до Канади. Тут скоро стає на працю в копальнях вугілля в Тофілд та тільки й думає про те, щоби якнайскорше спровадити сюди дружину та сина Василя, що вміжчасі народився вдома. Його старання увінчалися успіхом й 22 вересня 1925 р. приїхала до нього дружина Ірина і син і вся родина зажила тихим, працьовитим, родинним життям.

1928 р. рішається Фред перейти на кращу працю до Едмонтону і тут стає розїздним (тревелер) агентом фірми Довер Бродерс. А вже 1930 р. осідає родина Романюків на мешкання в тій околиці, де тепер є територія парафії Пресв. Євхаристії. Від самих початків богослужень в школі св. Клари, які вели ОО. Василіяни, а потім вже у власному підвалі, що його збудував о. д-р М. Сопуляк, а викінчив сплачувати о. Д. Ґрещук, та на якому нині стоїть наша церква, включилися обоє ювіляти активно й віддано в ряди парафіян, спомагаючи нашу парафію то працею то грошевими датками. Й такими вони остались по сьогоднішний день.

1947 р. пробують ювіляти станути на власні ноги та відкривають Тоффі-Коффі ресторант, але в році 1950-му Фред мусів піддатися операції пістряка і він до повного здоров'я вже не повернув й тому рішив перейти на стан відпочинку, в якому проживає й досі.

Хоч здоров'я Фреда не дуже дописує то все таки він далі живо цікавиться житям нашої парафії й бодай через вікно із своєї хати оглядає свою церкву, для якої так багато віддав праці й помочі. П-і Ірина зате дальше є активною членкою відділу Ліґи при нашій парафії та все її видно, як помагає жінкам в час різних наших підпринять, а вже найбільше в час Едмонтонської вистави „Клондайк".

В Канаді наші ювіляти діждалися ще двох доньок: Ґені, замужна Ґенслей та Стелли Мерлюк й троїх унуків Ґенслей.

О. митрат д-р М. Сопуляк, що на самих початках парафіяльного життя, перебрав парафію від О. А. Труха ЧСВВ, підкреслив велику жертвенність й прихильність до парафії п-ва Романюків, одних із тих вже нечисленних парафіяльних піонірів, які вже відійшли у вічність (Ф. Войтків, А. Кізлик, М. Захарук, М. Савчикевич, В. Панкевич, Дацюк та інші).

Свій привіт ювілятам закінчив о. д-р Сопуляк відспіванням многолітствія.

При нагоді цього торжества зложили ювілятам свої побажання: Св. Отець, папа римський (оригінал побажань прийшов пізніше, в понеділок 25 IX.), прем'єр міністрів Канади — П. Трюдо, лідер опозиції Роберт Стенфілд, лефтенат-ґовернер Алберти — Ґрент Мекюен, прем'єр Алберти П. Лоґід і посол Василь Скорейко із дружиною та мейор Івор Дент.

Діти від себе подарували мамі образ Пресв. Родини, а татові відпочинкове крісло („рокін чер"). Гості уфундували дорогу до Лос Веґас. Серед дуже гарного настрою пройшла як сама вечеря так і забава. Обоє ювіляти із вдячности, що дочекали цеї хвилі зложили на церкву 50 дол.

З нагоди ювілею п-во Романюки передали на пресовий фонд „Українських Вістей" 15.00 дол. За жертву щиро дякуєм, а п-ву Романюкам, що є довголітними передклатниками „Українських Вістей" бажаємо ще багато милих літ прожити.

Приятель

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

АМЕРИКАНСЬКІ ДІДИ-ПРОШАКИ — „ГОБО"

В. ГАВРИШ

Як я нераз із кимось говорив про наших крайових дідів-прошаків, то ті наші поселенці, що бували в США, оповідали мені часто про американських „гобо", або волоцюг, які є радше професійними мандрівниками. Вони мандрують по цілій Америці в вантажних поїздах, а живуть з того, що випросять у добрих людей, або, принагідно заробляють, хоч вони зовсім не шукають за працею. „Гобо" заперечують, що їх можна рівняти до американських других мандрівників — „трампів", що теж мандрують по цілій Америці й живуть лише з того, що вижебраюуть, або що їм дадуть принагідно добрі люде. Коли „гобо" час від часу беруться за якусь працю, то трампи втікають від праці, бо вони з засади не люблять працювати.

В часах великого безробіття та депресії, як це було прим. в 1930 р., гобо жили в заросляx, що простягалися вздовж залізничих шляхів, без уваги на те, чи то було гаряче літо, чи люта зима з морозами та сніговіями. Багато з них старається продістатися на зиму в південні околиці ЗДА, але звичайно туди не доїздять, бо на великих залізничих станціях переводять суворі контролі й викидають гобо із поїздів. У

(закінчення на стор. 7.)

Розігравка катедри св. Юрія в Саскатуні

„В суботу, 4 листопада 1972 р., відбулася розігравка катедральної парафії св. Юрія в Саскатуні.

Нагороди виграли:

Перша $2,000 — п. Юліян Камінський, Саскатун, Саск.

Друга $500 — п-на Даруся Марущак, Саскатун, Саск.

Третя $300 — п. Микола Словчек, Саскатун, Саск.

Четверта $200 — п. Дмитро Хрущ, Мічам, Саск."

Styles
Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
10128 - 100 St., Edmontop
206 McLeod Bldg. — 424-9645

АСЕКУРУЄМО
Авта, будинки, хатні речі, бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), моргеджові довги, рівнож асекурації: життєва хворобова, від випадку та шпитальна.
10% знижки
на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)
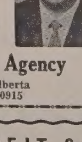
Cwikilewycz Insurance Agency
10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 433-7629 — 424-0915

ОРБІТ Co.
10219 - 97 вулиця,
ЕДМОНТОН 15, АЛТА
Висилаємо всілякі посилки з нашого великого складу товарів, який маємо найкращий, а в Україні найбільш придатний. Пересилка триває 6 тижнів.

Саскатун, Саск.

ЗОЛОТИЙ ПОДРУЖИЙ ЮВІЛЕЙ ПІОНЕРІВ

Никола й Параскевія БОДНАРЧУК

День 12 липня 1972 року на довго залишиться пам'ятним в родині Николая і Параскевії Боднарчуків зі Саскатуну. Того дня вони святкували золотий ювілей свого подружого життя. Обоє ювіляти народилися в Канаді, в околиці Сейнт Джулієн, Саск. Там вони зросли і покінчили середню школу. Рік 1922-гий є також пам'ятним для родини Боднарчуків, бо тоді Николай Боднарчук і Параскевія Вережак повінчалися і почали спільну господарку на фармі. Вони гарно виховали п'ятеро дітей, двох синів і три дочки. Їх діти покінчили вищу школу і займають важні становища в суспільстві.

Щоб дати дітям можливість студій, родина Боднарчуків в 1945 році, покидає рідний Сейнт Джулієн і переходить до міста Саскатуну. Через кілька років вели споживчу крамницю. По короткій торговельній спробі п. Н. Боднарчук пристає до української фірми „Петрик Констракшин" і там працював аж до своєї пенсії.

Ювілейні святкування почалися вечірньою св. Літургією в катедрі св. Юрія, де ювіляти в присутності рідні та гостей одержали ювілейне благословення, яке їм уділив місцевий парох о. митрат І. Олійник. Після богослуження ювіляти і гості перейшли до бенкетової залі Парафіяльного дому на ювілейне прийняття. Святочну вечерю приготовили члени родини при помочі пань з місцевого відділу ЛУКЖ, якого пані Боднарчук є довголітньою членкою. До ювілейної вечері засіли з ювілятами дружки, дружби, рідня та гості з різних частин Канади, разом понад 300 осіб.

Головним бесідником був п. Андрій Гавриш, довголітний адвокат в Саскатуні і приятель родини панства Боднарчуків. Він переказав коротку історію 50-річчя подружого життя ювілятів. Він цікаво розповів як відбувалося українське весілля тому 50 років. Молода гарно прибиралася в український народній одяг, прикрашуючи себе довгими стяжками. Разом з дружками, бричкою, до якої були запряжені гарні коні, возив їх фірман від хати до хати, де молода запрошувала на весілля такими словами: „Просять вас тато і мама, і я вас прошу, абисте приїхали до нас на весілля". При тому подавала точний час весілля. Потім віталася з кожним в хаті, старших цілуючи в руки, а молодших в лице. Так само і молодий спрошував своїх гостей. Він з дружбами їздив по сусідах і спрошував гостей. Бувало так, що молоді мали деякі труднощі, бо мусіли розв'язувати сильно зав'язані ворота, чи відганяти великих псів. Весілля починалося в навечеря і це називали коровай. Наступного дня рано їдуть до церкви до святого шлюбу, а опісля повертаються до своїх домів. Як настав вечір тоді молодий приїздить до хати за молодою. Весільна забава часом тривала кілька днів. Тоді весільна оказія була веселіша, більш родинна, сусідська. Тепер дещо інакше, бо звичайно весільні забави відбуваються по парафіях чи громадських домах-галях.

Ювіляти одержали письмові привіти від ґубернатора Канади Мичинера, ґубернатора Саскачевану д-ра С. Воробця, прем'єра Канади П. Е. Трюдо, прем'єра Саскачевану А. Блейкного і мейора міста Саскатуну Г. С. Сірза. Від дітей ювілейні бажання і дарунки зложили дочка Марія Балан з Ванкуверу і син Роберт зі Саскатуну. Добрі діти дякували своїм родичам за гарне виховання і християнський приклад в родинному, суспільному і релігійному житті. На тому родинному святі були теж присутні зі своїми родинами син Юліян з Вінніпеґу і дочки Вікторія Кеннінґген та Евгенія Шевчук з Торонта.

О. І. Олійник зложив ювілейний привіт від катедральної парафії і подякував п-ву Боднарчукам та їх дітям за довголітню службу при парафії. П-ні Боднарчук ще по сьогодні віддано сповняє в Церкві службу сестриці, а п. Боднарчук донедавна виконував вірно службу господаря в Парафіяльному домі. П-во Боднарчуки були одні з перших, які на заклик з'являлися до добровільної праці в парафії. Привіт і подяку від відділу ЛУКЖ передала пані М. Рибчинська.

При кінці святочної програми господар вечірки, п. Андрій Дзядик, попросив до слова п. Боднарчука. Шановний ювілят зложив прилюдну подяку Всевишньому, що дозволив діждатися цього родинного дня, привітав рідню та гостей, вкінці подякував всім, які причинилися до успішного переведення цього пам'ятного дня. З нагоди ювілею панство Боднарчуків передали жертву на потреби Катедральної парафії 50.00 дол. і на пресовий фонд „Українських Вістей" 20.00 дол. Першу частину ювілейної програми закінчено гучним відспіванням многолітствія і спільною молитвою. Відтак почалася друга частина, особиста стріча з ювілятами і товариська забава з музикою, яка тривала до пізної ночі.

Ювілятам щасти Боже, а учасникам цього святочного дня милих споминів на довгі роки.

Присутній.

БАТУРИН

Історична повість (56)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

«Я, князю тут», — відповів Скорін, щоби щось відповісти.

«Не цікавишся ділом?»

«Не здоровиться мені».

«Діло вельми цікаве, правда, панове? Знаєте, такого цікавого діла я в своїй практиці не тямлю. Їй Богу».

Він тер руки і ходив по салі. Коли був схвильований, то не міг усидіти на місці, а до того привик, що й цар так бігав, коли розсердився. «Кожне зухвальство має свою границю, в хахлів воно безграничне».

Світлійший вдавав, що він спокійно і ділово дивиться на річ.

«Уявіть собі, яке упрямство, яка безгранична злоба, що в тих людях за злість!»

«Це не люди», — завважав сонний офіцер, «а звірі».

Князь згірдливо подивився на нього: «у кого масло на голові, не лізь на сонце. Звірі — звірі! В тім то й біда, що вони не звірі, а люди, і то більше розвиті, ніж неодин із вас, господа».

Світлійшому хотілося вилаяти своїх офіцерів, щоб на них зігнати решту свого гніву. Але побачив їх глупо-вистрашені обличчя, відвернувся до вікна і став пальцями тарабанити по шибі. «Отсе хоробрий народ, жаль, що неслухняний такий. З ними я весь світ підбив би, не то, що з вами». І в гадках князя помічалися иноді такі заячі скоки, як у царя. Він у неодному хотів наслідувати його, розуміється, як царя не було близько нього, бо в його присутности він складався, як ножик. «Та нічого не вдієш. Хоч хоробрі, а покарати треба. Треба так покарати, щоб їм на все відхотілося бунту».

Князь дивився, чи перед брамою не затісують палів. Цікавий був, чи кіньми, чи волами наволікати будуть. «Один чорт» — рішив і махнув рукою. «Пустяки».

Повертаючись від вікна говорив:

«Ви, господа офіцери, будь ласка, добре бережіться. Як довго останнього батуринця не витягнемо з нори й не повісимо, так довго не можемо себе почувати безпечними. Нині треба нам це діло зробити».

Нараз завважив майора Івана Івановича, що все ще тримався за черево і з болю, то жовк, то зеленів. «Чогож ти тут торчиш? Не дивись на Петра Павловича. Його недуга иншої сорти, ніж твоя. Десь тут є хірурґ. Кажи, хай осмотрить тебе. Може дійсно в тебе бебехи відбиті. Тай копирсавсяж цей сердюк, правда? Хоробрий молодець, не те, що ти, майор».

«Майор!» — і Меншіков згірдливо надув свої вузкі, мов до цілунку сотворені губи.

«Йомуб, ваша світлосте», — озвався хтось несміливо, «горілки з перцем, це кращий лік від блюментростової масти».

Князь став і глянув на смільчака. «Може ти й правду кажеш, брате. Горілка нікому не зашкодить. Кажи принести боклажок і дві-три чарки. Випемо, та закусимо. Продрохли й зголодніли ми. Піди!»

Світлійший сів. «Сідайте, господа офіцери. Навіть Петро Павлович випє».

«Спасибі!» — відповів Скорін.

«Овва, гордиш нашим товариством, полковнику?»... Потомственний дворянин і хвилософ».

«Мені і без горілки голова болить».

«Як схочеш, а ми таки випемо на здоров'я його величества і на погибель врагам і супостатам його».

Всі встали. Мусів піднятися і Скорін.

«Дайте й мені», — попросив. Налили й піднесли йому. Випив і попросив ще. Налили другу. «Ще!»

«Ні, Петре Павловичу, — спинив його світлійший, — «боюся за твоє здоров'я».

«Хочу впитися, князю», — відповів. — «Я ще п'яний не був ніколи».

«Як не був, так і нині не треба. Але третю все таки можна тобі дати, не впешся. Так. А тепер, панове, вертаємо до діла».

Він розгорнув перед собою папері, замачав перо в чорнило, спробував писати, — відкинув, узяв друге, полизав, щоб краще чорнило чіпалося пера, і нотував собі якісь пункти своїми, для власного вжитку придуманими карлючками.

• Франція випродукує в цьому році прибл. 600 мільйонів ґальонів вина. З того прибл. 370 мільйонів ґальонів продасть до ЗДА та Канади. Канада закупить понад 30 мільйонів ґальонів вина у Франції.

• СССР має тпер свої банки в Лондоні, Парижі, Франкфурті, Цюріху, Бейруті, Сінґапур та Кобулі. Тепер СССР хоче відкрити свій банк ще у Відні.

8% ON A 5 YEAR CERTIFICATE
НА 5-РІЧНІ ЦЕРТИФІКАТИ
7 3/4% ON A 4 YEAR CERTIFICATE
НА 4-РІЧНІ ЦЕРТИФІКАТИ
7 1/2% ON A 3 YEAR CERTIFICATE
НА 3-РІЧНІ ЦЕРТИФІКАТИ
6 3/4% ON A 2 YEAR CERTIFICATE
НА 2-РІЧНІ ЦЕРТИФІКАТИ
6 1/2% ON A 1 YEAR CERTIFICATE
НА 1-РІЧНІ ЦЕРТИФІКАТИ
5% ON A SAVINGS ACCOUNT
НА ЩАДНИЧЕ КОНТО
4% ON A CHEQUING ACCOUNT
НА ЧЕКОВЕ КОНТО
Перенесіть своє конто до нас тепер й діставайте кращі відсотки.
HERITAGE TRUST
10166 - 100 STREET
PH: 429-6656
MEMBER: CANADA DEPOSIT INSURANCE CORPORATION

Вісті з Едмонтону

ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ МИКОЛИ ЛИСЕНКА

Сповнилося! Серія доповідей про музичну творчість Миколи Лисенка закінчалася могутнім концертом, присвяченим нашому ґенієві музики й пісні. Цей концерт був непересічною подією українського Едмонтону, полученій з відкриттям бюста Миколи Лисенка в вестибюлі едмонтонської ювілейної авдиторії.

Заповідач п. Р. Осташевський представив мистця-скульптора Леоніда Молодожанина. Слово привіту виголосив голова місцевого відділу КУК п. Я. Росляк. Запрошений гість албертський міністер для справ культури, молоді та дозвілля Г. Шмід сказав привіт від албертського уряду. На закінчення цеї офіційної частини мішаний хор під орудою п. Р. Солтикевича відспівав „Вічний революціонер".

Концерт розпочався відспіванням гимнів „О, Канадо" і „Ще не вмерла Україна". Вступне слово виголосив п. Р. Осташевський, голова мистецького комітету для вшанування Миколи Лисенка. Своє слово сказав він у двох мовах, річево й коротко. Жіночий хор під дириґентурою проф. С. Яременка відспівав дві пісні: „І спочинуть невольничі утомлені руки" та „Пряла" в супроводі смичкової оркестри.

Треба признати, що на цьому виступі відчувалося більше вироблену техніку співу й інтерпретацію пісні. Хор значно виробився. Солістка п. Е. Андерсон вив'язалася знаменито зі свого завдання. Доповідь про Миколу Лисенка та його творчість в українській мові виголосила п. Марія Дитиняк. Доповідь була обширна й вичерпуюча.

Фортепіянове сольо виконала піяністка, гостя з Британської Колюмбії, наша едмонтонка п. Ірина Кунда, яка відіграла „сольо оп. 29" і „прелюд семінар". Її виконання було знамените. Чудовий удар пальців, ніжність, чутливість до кольору звукубули домінуючі. У варіяціях піяністка показала свою прецизність техніки — своє високе мистецтво гри. Її досконала гра повна бравури й темпераменту та її незрівнана техніка захопила слухачів. В її кінчиках пальців прямо можна було відчути душу...

З черги на сцені виступив співочий ансамбль „Мережі", якких мистецькими керівниками є Марія Дитиняк і проф. С. Яременко. Вони „змережили" своїми соловейковими голосами три чарівні пісні: „Пливе човен", „Та забіліли сніги" і „Ясне сонце з неба сяє". Їхні голоси гармонійно зливалися, вони співали з життям і настроєм, із щирим захопленням до пісні-чародійки. Їхня естетична тонкість голосів і звуків була прямо чаруюча. „Мережі" вибилися тепер на одно з передових місць між едмонтонськими співацькими ансамблями.

П. Мирослава Фодчук, відома піяністка з багатьох попередніх концертів акомпаніювала хорам: чоловічому, жіночому та „Мережам". Її Її гра була знаменита. Вона тушею достосувалася до всіх пісень.

В другій частині концерту чоловічий хор під дириґентурою п. Р. Солтикевича відспівав дві пісні: „Іван Гус" та „Хор бранців" (Гамалія). Хор по мистецьки вивів свої пісні, він виявив подиву гідну легкість у виконанні цього роду складних пісень, їх зрозуміння та свободу інтерпретацій. До того треба пидивляти в усіх хористів зрозуміння й достосування до всіх вимог свого дириґента.

Солісти п. Т. Юзвишин та п. Л. Пастушенко — гарно й з чуттям виконали свої сольові партії. Акомпаньяторки п-і О. Олійник та п-і М. Дитиняк віртуозно вив'язалися зі свого завдання. Двоособовий фортепіяновий акомпаньямент додавав більше динаміки в виконанні пісень.

Після того на сцену вийшла славна канадська оперна солістка-сопрано з Торонта (кол. едмонтонка) п. Роксоляна Росляк, яка відспівала три пісні: „Чого вода каламутна?" (з опери „Наталка Полтавка"), „Айстри" та „Не забудь юних днів". В її виконанні були можна відчути професійне виконання пісень. Її голос небуденої краси, вирівняний у всіх висотах. Її сопрано звучить повно й свіжо, а притому слідне тонке динамічне тінювання. Гнучкість голосу співачки, її вичуття й знання певних музичних та технічних засад перенесло на публіку ніжні, витончені почування й глибокі драматичні пориви.

Акомпаньяністка п-і М. Дитиняк досконало достосувалася до всіх виконань солістки й акомпанювала направду з дуже тонким відчуттям всіх нюансів.

Мішаний хор під орудою п. Р. Солтикевича закінчив той величавий концерт двома піснями: „Туман хвилями лягає" і „Радуйся, ниво" (кантата). Чотири піяністки: п-і Л. Фарина, п-і М. Фодчук, п-і О. Олійник і п-і М. Дитиняк акомпанювали тому хорові. Дво-фортепіянові акомпаньяменти були виконані прецизно й додавали величі, солідности та імпозантности хорові.

Публіка щиро оплескувала всі точки програми та всіх виконавців цеї добірної та високо-мистецької програми.

Всі многочисленні хори виглядали величаво та були приманчивим образом для очей. Публіка сподівалася від хорів могутности, динамічности, але її не було, бо вона губилася десь в етері, поміж фалдами гостинних куртин авдиторії. Шкода лиш, що цей величавий концерт не стягнув належного числа публіки. Не малою перешкодою була несприятлива погода. Покриті ледом дороги відстрашили неодного від їзди автомобілем до ювілейної авдиторії. А всеж таки ми сподівалися таки більше едмонтонських громадян на ювілейному концерті в честь великого українського композитора Миколи Лисенка.

Анна Байрак

Сковородницька сесія НТШ

З нагоди 250-річчя з дня народження Григорія Сковороди, українського поета й філософа, Наукове Товариство ім. Шевченка, Осередок на Західню Канаду влаштовує прилюдну СКОВОРОДИНСЬКУ СЕСІЮ, що відбудеться в НЕДІЛЮ, 3-го грудня ц.р. в залі УНО, 10629 - 98 вул. в Едмонтоні. Початок о 3 год. дня.

На сесії будуть прочитані такі доповіді:

„Еразм Роттердамський і Г. Сковорода" — о. д-р П. Качур.

„Символи в Г. Сковороди" — д-р С. Погорілий (Вінніпеґ).

„Мова й вимова Г. Сковороди" — д-р Яр Славутич.

Запрошуємо громадянство українське Едмонтону та околиць на сесію. Вшануймо великого сина України з нагоди його ювілею!

Управа НТШ,
Осередок на Західню Канаду

Збірка Едмонтонського відділу ЛВУ

НА АНГЛОМОВНІ ВИДАННЯ АБН

Едмонтонський відділ ЛВУ понад 20 років висилає дарово до всіх бібліотек в тому до бібліотек обох Українських Владик, членам парляментарної репрезентації та визначним канадцям АБН-Кореспонденц та всі видання ЦК АБН. На цю ціль переведено збірки на, яку жертвували: по $50 Українська Кредитова Спілка, по $25 Похоронне Заведення „Парк Меморіял", по $20 М. Шрам з Кемроз, Ґордон Конвей (Б. Козакевич), по $15 П. Підярківський, В. Стельмах, Ґренд Готел, по $10 Майкел Фловерс, Б. і С. Ґросеріс, Н. Н. І. Ґуласць (Стар Інсюренс), І. Літепло (Стендарт Ейдженсі), Д. Посило, М. Сус, М. Шрам, С. Романюк, Я. Федорів, по $5 О. Мерцало, О. Кокіль, П. Бойків, І. Горудько, о. митр. радник В. Тарнавський, о. д-р Е. Камінський, О. Блищак, А. Подільський, М. Горбань, М. Гвоздецький, І. Зварич, М. Хащівський, М. Млюзан, О. Сохан, С. Бордун, І. Хмелик, М. Новицький, М. Шмігельський, В. Луців, І. Мазурик, О. Зинич, С. Патан, М. Король, В. Поренчук, В. Багнюк, В. Стадничук, Н. Стахів, І. Лучканич, Д. Скольній, С. Мартюк, В. Думанський, А. Кузьма, М. Стефанюк, В. Бриґідер, С. Боєчко, Г. Зинич, І. Харевич, К. Таланчук, О. Галько, М. Кіндзерський, Р. Чучман, С. Лук'янець, О. Лесів, Г. Процьків, В. Чичул, по $4 П. Бойків, В. Паік, по $3 С. Гірняк, І. Лошук, М. Павлеса, С. Гірняк, В. Духній, по $2 С. Костенко, В. Гошко, Б. Фіялька, М. Британ, І. Павлишин, М. Зазуляк, по $1 С. Кожак.

Збірку переводили такі збірщики: Іван Мазурик зібрав $156, А. Подільський, зібрав $72, М. Шрам зібрав $63, О. Мерцало зібрав $50 та М. С. зібрав $170.

Всім жертводавцям щира подяка, як також усім збірщикам за переведення збірки.

Микола Сус — голова ЛВУ

• **Автомобілева компанія** Форд відкликала 40,000 автомобілів, в яких неправильно працюють гамульці та протикає пальне (бензина).

• **В північно східній Індії** згинуло 10 залізничих робітників, які спали під відсуненим на бічні рейки ваґоном. На ваґон наїхав вантажний поїзд, який вбив робітників.

• **СССР дозволив більше як** 200 жидівським родинам виїхати до Ізраїля без заплати спеціяльної такси за виїзд, хоч передтим домагався такси від кожної родини. Загально вважають, що це сталося наслідком інтервенції ЗДА.

• **ЗДА та комуністичний** Китай не погодилися на пропоновану СССР світову конференцію для справ роззброєння, бо конференція 136-ох держав світу не дасть ніяких вислідів, якщо предтим не погодяться ЗДА та СССР відносно цеї справи.

Цікаве політичне віче

В суботу, 25 листопада, в год. 7.30 вечора в залі Школи „Сакред Гарт" при 108 Евеню, а між 97 та 96 вулицями, поруч катедри св. Йосафата, відбудеться ВСЕНАРОДНЕ ВІЧЕ в обороні несправедливо переслідуваних і в'язнених українських патріотів, які, наражуючись на найбільшу небезпеку, домагаються свободи для Української Церкви, свобідного розвою української культури і прав для українського народу.

Головну доповідь на вічу виголосить гість з Ізраїля, довголітній в'язень совєтських концтаборів, автор листа до совісти світу в обороні Юрка Шухевича Аврам Шіфрін. Тема доповіді „За ідеали справедливости", За національні і людські права". Віче відбудеться під патронатом відділу КУК.

Прийдіть усі на віче й піднесіть голос в обороні ув'язнених борців за свободу в СССР.

Вічевий комітет

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Вівторок, 28 листопада:

год. 8-а вечора засідання всіх членів Єпархіяльної управи БУК в залі священичої катедральної резиденції св. свящ. Иосафата.

УВАГА! Едмонтон УВАГА!

Концерти **Йосипа Гошуляка** під патронатом Осередку Української Культури й Освіти відбуватимуться в наступних містах Західної Канади:

Едмонтон — 26 листопада

У програмі арії, романси, пісні українських та чужих композиторів.

КВИТКИ можна набути в передпродажу, або при касі.

Дан МУР

РОКСОЛЯНІ РОСЛЯК

Коли б Тичиною я був,
Я йшов би сміливо в поети.
Твій спів, що я сьогодні чув,
Назвав би „Сонящні клярнети".
Коли б Тичиною я був...

Слова крилаті — не мої
Назвати спів твій так — чудово!
„Сміються, плачуть солов'ї" —
Олеся знов чарує слово.
Слова крилаті — не мої...

Мене громи ростили з хмар
І не надхнули мовним хистом.
Назву твій спів — небесний дар —
Ще й „Перламутровим намистом".

Едмонтон, 5 листопада 1972 р.

Роксоляна РОСЛЯК

Славний син Бассарабії Сергій Яременко

У п'ятницю, 20 жовтня 1972, вечором в авдиторії катедральної громади св. Івана відбулося гучне вшанування славного й заслуженого музики Сергія Яременка з нагоди його двадцятиріччя музично-громадської праці в Едмонтоні. А вся його музично-громадська діяльність є далеко довша й ширша.

Народився С. Яременко в слободі Старо-Козаче, Акерманщина в Бассарабії. Батько Іван Кузьмович, що також народжений в Старо-Козачому походив з козаків. Він був майстром музичних інструментів і сам надзвичайно гарно грав. Мама ювілята — Мотря Яківна ,з родини Шаповалів, походить із Херсонських степів України.

Змалку Сергій захоплювався піснями й музикою. По скінченні середньої освіти, він закінчив музичну консерваторію в Чернівцях, Буковина. Опісля був викладачем в музичній школі в Акермані. Військові події другої світової війни, кинули його, як військового, з Басарабії на Кавказ, а відтіля аж в Голляндію. Це був час тяжких поневірянь для Сергія. Він мав дуже багато тяжких моментів, навіть довелось побувати у ворожому полоні. В Голляндії він продовжував музичні студії й працював у симфонічній оркестрі та дириґував різними хорами й оркестрами.

З Голляндії прибув до Канади у листопаді 1952 р. На початках поселився у Ванкувері, де був дириґентом церковного хору української православної церкви й хору в УНО. Наступного року переїхав до Едмонтону й відразу включився в культурно-громадську працю, дириґуючи різними хорами та музичними гуртками. Було це двадцять років тому.

С. Яременко має надзвичайно симпатичну й лагідну вдачу, завжди з веселою усмішкою ,має особливу скромність, не любить про себе говорити й не любить, щоб про нього говорили. Мабуть ніодин поважний концерт в Едмонтоні не відбувся без його участи, як скрипаля чи дириґента. Він брав участь скрізь, де його кликали й де потребували його музичного таланту до якого він має дар Божий.

Свою активною участю в культурно громадському житті українського Едмонтону він здобув собі велику й заслужену пошану та велике приятельство. И не дивно, що на його вшанування прибуло понад 300 осіб, а багато повернулось за браком місць, тоді, як жодних персональних запрошень не розсилалось. Опісля виявилось, що дуже багато осіб не знали за цей вечер і шкодували, що все це обійшлось без їхньої участи. Отже пошана до С. Яременка в Едмонтоні надзвичайно велика.

Напередодні цього відзначення, С. Яременко одержав багато листових привітів від своїх друзів та різних організацій, зокрема від приятеля з юнацьких років Дмитра Яремчука з Ошави, Онтаріо. Були й такі організації, що прислали свої грошові дари.

По смачній вечері, в офіційній програмі вітали ювілята: о. прот. О. Хом'як, відчитав лист привіту ВПреосв. Владики Андрея, митрополичий радник о. В. Тарнавський вітав в імені Преосв. Владики Ніла, о. прот. О. Фляк, вітав від української правосл. громади св. Іллі, Р. Осташевський, від місцевого відділу КУК, Р. Солтикевич виголосив головну промову про ювілята й привітав його від окремих едмонтонських хорів. А відтак ще вітали п-і М. Дитиняк („Мережі") і Т. Федорів („Верховина"), проф. Яр. Славутич і другі. Привіти всі були теплі й щирі. При кінці ювілят усім щиро подякував за привіти й участь у цьому

проф. Сергій Яременко

вшануванні. Під час програми не одноразово зривалось — многолітствіє — на честь ювілята. По офіційній частині були короткі концертові точки з творів С. Яременка, а опісля забава з танцями. Господарем вечера була п-і Н. Таланчук.

На теперішню пору, С. Яременко дириґує церковним хором в українській православній церкві св. пророка Іллі, в жіночому хорі „Верховина", в ансамблі бандуристок, в ансамблі „Мережі", в ансамблі „Троянди", а крім цього має власну музичну студію й музичне видавництво з відповідними устаткуваннями. В своєму музичному видавництві він видав такі головніші музичні твори: — Служба Божа (Літургія), на українській мові, для мішаного хору; „Колискова" і „Веснянка", обидві для фортепіяна; — Три пісні на слова Лесі Українки, для жіночого хору; — українські коляди і щедрівки, для фортепіяна; — „Сонечко" співаник для дітей і молоді; — О. Кошиця, „В'їзд Богдана Хмельницького до Києва в 1649 році"; — „Виростаєш ти, сину", слова В. Симоненка, для жіночого хору в супроводі фортепіяно; — „Червона Калина", слова І. Франка, для однородного хору в супроводі фортепіяно, та багато других видань. Його видавництво має марку „Ярсер".

За час свого перебування в Едмонтоні видав платівки: колядок і щедрівок, наспівані церковним хором св. пророка Іллі, і пісню „Шумить далека Верховина", наспівану жіночим хором „Верховина". А деякі його речі є записані на платівку, яку видав Ярослав Щур. Ювілят має велику бібліотеку, зокрема музичну.

На цьому місці С. Яременкові побажаємо ще кращих і більших успіхів на музично-культурній ниві в майбутньому.

К. М. Т-чко

МИКОЛА ЛИСЕНКО І МУЗИЧНА КУЛЬТУРА

ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ Й БУКОВИНИ

Неоніля ДМИТРУК

(закінчення з попереднього числа)

Окремо треба підчеркнути великі заслуги в популяризації творів Лисенка на Буковині українських співаків буковинців — Фільомени Лопатинської та Ореста Руснака. Улюбленими піснями Ф. Лопатинської були пісні-романси: ,Ой одна я одна", „Як би мені мамо намисто", „Хіба тільки рожам цвісти" і арії з опер Лисенка. Орес Руснак протягом 20-30 років виступав з багатьома концертами в Чернівцях. Улюбленими його творами були романси: „Ой Дніпре" та „За думою дума..." Лисенко відчував велику любов і пошану буковинців до його творчости і бажав побувати в їх сторонах. Така нагода трафилася у 1900 р. На запрошення буковинських товариств Лисенко обіцяв відвідати „Зелену Буковину" по ювілейних святкуваннях його 35-літньої творчої діяльності у Львові. На святі у Львові, що відбулося 7-8 грудня 1903 р., Лисенка вітали предсавники 24 буковинських товариств: „Буковинська Україна прилучається цілим серцем до празнування сего всенародного свята, щоби віддати тобі належну почесть і гарячу подяку. А заслуги твої всім звісні. Як Шевченко був геніяльним товмачем народньої поезії, так ти перейняв і сповнив ту саму задачу зглядом народньої пісні. Ти зумів, як ніхто другий підслухати і відчути народню пісню і ту мельодію в яку наш народ вложив стільки туги і горя. А пісня, що вийшла з під твоєї могутньої руки, полилась срібристим звуком від Карпат по Кавказ. А на своїх крилах понесла й твоє ім'я у серця всіх земляків. Тому кладемо твоє ім'я поруч імени Шевченка, як другого Кобзаря всієї України".

Серед великого злученого хору усіх галицьких „Боянів" (300 співаків) на ювілейному концерті у Львові звучали і голоси 2 співаків „Буковинського Бояна". Відома оперова співачка Буковини Ф. Лопатинська співала сольо з кантати Лисенка „Радуйся ниво неполитая" та його пісні-романси.

Ювілят додержав обіцянки буковинцям і, повертаючи зі Львова у Київ заїхав у Чернівці 10 грудня 1903 р. На всіх стаціях Буковини вітало ювілята місцеве населення, зокрема шкільна молодь. М. Лисенко зупинився в будинку адвоката В. Ясеницького. Про ці відвідини моглаби нам дещо розповісти 90-літня донька В. Ясеницького Олена, зам. Волошин, учителька музики, яка проживає тепер у Філядельфії. Вечером тогож дня громадянство Чернівців вітало Лисенка в Народньому Домі й там вручено йому диплом почесного члена „Буковинського Бояна". Програма концерту тої нагоди була складена з творів Лисенка, та творів галицьких і буковинських композиторів під орудою Модеста Левицького. На тому концерті Лисенко виконав теж свої фортепіянові твори. Наступного дня, 11 грудня Лисенко відвідав визначні місця Чернівці і місцевих діячів культури. 12 грудня відбулася зустріч композитора з молоддю чернівецьких шкіл. Хор учнів виконав кілька його пісень.

Повернувши в Київ, Лисенко вислав листа на руки В. Ясеницького з подякою за гостинність і запросив буковинців на своє ювілейне свято у Києві. На цьому святі, що відбулося в перших днях січня 1904 р. були й представники Буковини. 4 травня 1904 р. Чернівецька громада зустрічала Лисенка вдруге. Цього і наступного дня відбулися ґенеральні проби „Буковинського Бояна" під особистим керуванням композитора. Свято розпочалося 6 травня в полудне в залі Музичного товариства виступом „Руського міщанського хору", який виконав твори Лисенка, Ф. Колесси і др. Тогож дня вечером відбувся великий концерт „Буковинського Бояна" з участю військової симфонічної орхестри. Виконувалися твори Лисенка більшої форми: інтродукції до пєси „Остання ніч", і опери „Тарас Бульба", кантати і хорові твори. Співачка Наталія Підляшецька чудово виконала сольоспів з опери „Сафо". Виконанням кантати „Б'ють пороги" дириґував сам автор. Газета „Буковина" в інформаційній статті про це свято писала: Цей концерт був значною культурною подією не тільки для буковинських українців, але й для всього населення Чернівців-поляків, Чехів, Румунів, євреїв, німців, сербської і хорватської молоді, що навчалася в чернівецькому університеті, а також для багатьох гостей з Галичини". У відповідь на численні привітання виголошені на бенкеті по концерті Лисенко між іншим сказав: „Коли я укладав свої композиції то не обмежувався на одну лірику. Противно, підбираючи музику до слів „Кобзаря" Шевченка я нарочно вибирав такі твори, де взивається народ до боротьби..." І далі: „коли дійсно мої композиції заохочують молодіж до боротьби за ліпшу будуччину всього нашого народу, то я вважаю своїм святим обов'язком працювати над цим і далі і не бажаю собі ліпшої нагороди, як правдивого зрозуміння духу моїх композицій". 7 травня М. Лисенко зустрічався зі студентами чернівецького університету, сфотографувався з ними й залишив свій підпис у пропам'ятній книзі. 8 травня відбувся концерт учнівської молоді на честь Лисенка. Зі свого дворазового побуту на Буковині мистець-композитор виніс якнайкращі враження. Він познайомився з цим поетичним краєм, його чудовими людьми, самовідданими борцями за українську культуру. Перебування Лисенка на Буковині причинилося до розвитку українського культурного а особливо музичного життя. У 1904 р. М. Левицький відкрив при „Буковинському Боянові" першу українську музичну школу, яка проіснувала аж до румунської окупації Буковини. У томуж році було створене „Товариство для розвитку української пісні, музики та драматичної штуки в Чернівцях.

М. Лисенко не переривав зв'язків з Буковиною. У січні 1906 р. композитор вислав до „Буковинського Бояна" рукописи своїх найновіших творів, серед них „Сон" на слова О. Маковея з особистою присвятою „Буковинському Боянові".

Смерть М. Лисенка (24. X. 1912 р.) викликала у буковинців великий сум. Газети „Нова Буковина", „Народній Голос" і „Каменярі" вмістили посмертні згадки. „Нова Буковина" надрукувала статтю М. Волошина „Микола Лисенко в українській музиці". Музична школа ім. М. Лисенка в Чернівцях видала посмертні листівки з портретом мистця. Студентське товариство „Запорожжя" зорганізовало жалібні сходини 8 березня 1913 р. відбувся концерт, який мав назву „Поминальний концерт" в честь Шевченка, Юрія Федьковича трьох ґеніїв України: Тараса і М. Лисенка.

• **В 1922 р. совєтський** уряд позакривав усі американські банки в СССР.

УВАГА! НОВА АДРЕСА! УВАГА!

ФУТРА

ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ ФУТЕР, ЖАКЕТІВ ШАЙОК ТА КОВНІРІВ

35%

Persian Lamb, Mouton Lamb, China Mink, Hudson Seal, Squirrel, Muskrat & French Seal Coats & Jackets. Caps, Collars & Muffs.

Пишіть за інформаціями, або зайдіть особисто до:

DOMINION FURRIERS

10012 - 101A Ave., (Rear) Edmonton, Alberta

напроти McLeod Building

Phone: 422-4386 Res.: 455-3229

А. Колодка, власник

Тлінні останки бл. п. Юліяна Павликовського спочили в Соборі св. Софії в Римі

28 грудня 1949 р. відійшов у вічність визначний український громадський та кооперативний діяч бл. п. інж. Ю. Павликовський. Тлінні останки покійного були зложені на цвинтарі „Вальдфрідгоф" у Мюнхені, Німеччина.

За старанням дружини покійного п-і І. Павликовський, Верховний Архиєпископ погодився похоронити тлінні останки покійного в крипті Собору св. Софії в Римі, що й сталося 3 вересня ц.р. Перед зложенням домовини покійного до крипти, в Соборі св. Софії відслужив Архиєрейську св. Літургію Верховний Архиєпископ в сослуженні 11-и священиків.

Нижче подаємо слово Верховного Архиєпископа, що його він виголосив над гробом покійного.

бл. п. Юліян Павликовський

СЛОВО БЛАЖ. КИР ЙОСИФА

Нинішня євангельська наука притягаюча своєю легкою формою, водночас відзначається глибоким змістом. Оповідається про царя, що справив весілля своєму синові. Притча про бенкет, весілля, обід, чи вечерю принаджувала слухачів, що радше бажали розвеселитися, ніж засмутитися. Такі нагоди використувано вже в Старому Завіті.

Поучення Божої Премудрости представлене тепер, як пир, на який запрошені всі люди. Славні були поганські, зокрема грецькі філософічні симпозіони. Та й на нинішніх прийняттях і бенкетах звичайно обговорюються якісь важні справи, звеличується заслужених осіб і піддержується учасників у доброму настрою. Такі нагоди використовував також і Христос. І ось нині оповідає, як то один цар справив весілля своєму синові і запросив гостей. Але вони злегковажили собі честь і запрошення й пішли до своїх зайнять, закупів і господарств, а деякі навіть повбивали його слуг. Цар винищив їх місто і вигубив убивців. Тоді сказав слугам запросити всіх прохожих на шляхах. І вони прийшли на весілля. А все ж таки й між ними знайшовся один легкодух, що прийшов у невесільній одежі. За цю зневагу він був вкинений у кромішну тьму.

Ось притча, а скільки тут виложених правд Христової науки: Цар — то Бог Отець, який справляє весілля своєму Синові Ісусові Христові — з його обручницею Церквою. Запрошені, в першу чергу, ізраїльтяни до Божого Царства й Церкви, але вони відкидають і тому приходять погани. Одначе й від них вимагає Господь „весільної одежі", Божої благодати й сповнювання всіх Божих законів.

Так коротко з'ясована Христова наука — заклик до всіх, щоб вступали до Церкви з її св. Тайнами. Мимохіть накидується кожному найважніше життєве питання, чи я є у святочній, надприродній одежі? Та одну потверджуючу відповідь чуємо від оцього весільного гостя, що прийняв із вдячністю запрошення, скінчив свій життєвий біг і удостоївся, як у Бозі надія, весільної небесної трапези в Божому Царстві.

Покійний Юліян Павликовський, що прийшов тут між нас, загально відома особистість, вірний син Української Католицької Церкви, найвизначніший наш народній діяч в останній добі на полі кооперації і економії. Завдяки цій праці наші села освободилися від корчем і п'янства та перейняли торгівлю у свої українські руки.

Юліян Павликовський народився 20 липня 1888 р. в Сенькові, біля Радехова, у священичій родині. Правничі студії скінчив у Львові, а агрономічні у Відні. До 1918 р. працював у Сільському Господарі, опісля брав участь у визвольних змаганнях. Був керівником і організатором відбудови Краю, а від 1922 р. головою Краєвого Союзу Кооператив і Ревізійного Союзу. Від 1923 — 1939 р. був директором Народньої Торгівлі, головою Надзірної Ради Маслосоюзу. Ідеолог кооперативного руху й ін. установ, співосновник УНДО й сенатор до польського парляменту. Був професором аграрного законодавства на Українському Тайному Університеті у Львові, викладав на різних курсах, написав багато статтей у ділянці агрономії і кооперації та окремі праці. Був членом НТШ, професором УВУ й УТГІ. Від 1944 р. жив на еміграції в Німеччині і був головою Об'єднання Укр. Кооператив у Мюнхені. Помер у Мюнхені 28 грудня 1949 р., в 61 році життя.

Як людина був висококультурною, одною з найкультурніших свого часу. Незвичайно милий своєю поведінкою, зверхністю й чемністю притягав усіх, що жили кругом нього. Примірний християнин, він був одним з найближчих довірених осіб Слуги Божого Митрополита Андрея та на всенародніх торжествах був він першим речником. Крім цього визначався великою працьовитістю й точністю. Приготовувана біографія дасть повний образ — нового покійника у крипті Св. Софії.

На цих похоронах треба згадати його дружину Ірину Павликовську, голову жіночих організацій (ур. у Львові 1901 р.), яка поробила заходи для переведення його тлінних останків з Мюнхену і задля подорожніх труднощів мусила від'їхати до Едмонтону (Канада), але духом і молитвою вона ось тут при домовині.

Нехай спочиває оцей праведник і культурник у нашій вдячній пам'яті сном блаженних аж до Страшного Суду. Амінь.

ХАБАРНИЦТВО І ПРАВО НА ОСВІТУ В РАДЯНСЬКОМУ СОЮЗІ

Олександер МАП

Минулого року в Москві у Великому Кремлівському Палаці відбувся перший всесоюзний зліт студентів. Він нічим не відрізнявся від подібних йому нарад передовників виробництва, свинарок або письменників. Усі промови, як звичайно, були пройняті патріотичним патосом, вдячністю студентів за батьківське піклування партії, безмежною радістю за здобуті успіхи і величні перспективи. У зльоті взяли участь 2,500 делегатів, серед них члени і кандидати в члени ЦК КПРС, секретарі ЦК КПРС, міністри, вчені, іноземні студенти-відмінники, які навчаються в радянських ВУЗАХ (вищих учбових закладах).

За рожевими виступами студентів складалося уявлення, що всі вищі навчальні заклади Радянського Союзу працюють бездоганно, успішно готують високоідейних і висококваліфікованих фахівців, відданих своїй батьківщині. Ідеальна картина. Чи ж відповідає вона дійсності? Якщо вірити конституції СРСР, то кожен громадянин Радянського Союзу має право на здобуття вищої освіти, як про це сказано в статті сто двадцять першій конституції СРСР.

Про те, як здійснюється це право, розповідає газета „Советская Россия". Із заміток, надрукованих в цій газеті 10 серпня 1971 року, під назвою „За хабарі без екзамену", ми довідуємось, як можна вступити до Тульського політехнічного інституту. „Ім'я Дронова — пише газета, — було відоме далеко за межами міста. Ні, не науковими працями завоював він цю „популярність". Знали його, як людину, що може влаштувати до інституту без екзаменів. Зрозуміло, за винагороду. Так, наприклад, за виготовлення фальшивих документів і влаштування на заочний відділ Тульського політехнічного інституту він одержав від кількох вступників по 500 карбованців".

Газета „Труд" за 21 серпня 1971 р. надрукувала кореспонденцію „З чорного ходу", яка докладно розповідає, як здійснюється 121 стаття конституції СРСР за стінами вищої Київської сільськогосподарської академії. „Галина Констинтинівна Шведак - пише газета, - керівник виробничої практики, вона ж секретар приймальної комісії по заочному навчанню. Згідно з характеристикою, яку підписали виконуючий обов'язки ректора Басов, секретар парторганізації Юрчук і голова профкому Скрипниченко, вона і позитивний працівник, і подяки мала, і була профгрупоргом". Однак це не заважало їй наживатися на хабарах, які вона одержувала від вступників до академії. Так, наприклад, якийсь Званицький, котрого вона влаштувала на факультет електрифікації, подарував їй золотий годинник, модельні туфлі і нейлонову кофточку. В цьому ж навчальному закладі за оформлення фіктивних екзаменів також брали хабарі доцент Київського інституту удосконалення лікарів Макуха, доцент зоотехнічного факультету Бедрата, викладач історії Добрин та інші.

Про те, як здійснюється в Радянському Союзі право на освіту, міг би розповісти великий партійно-профспілковий бос Гребенюк — заступник директора по кадрах — Дарницького шовкового комбінату м. Києва, який за влаштування своїх племінниць до Київської академії видав з фонду комбінату санаторну путівку, оформивши її фіктивними документами.

Але ці факти виглядають мізерними проти шахрайства цілої групи хабарників у Московському політехнічному інституті. В газеті „Труд" за 29 березня 1972 р. надрукована замітка, в якій мова йде про цілий „синдикат хабарників, зв'язаних із рядом вищих навчальних закладів СРСР. Нитки цього „синдикату" простягнулися аж до експертної комісії Вищої атестаційної комісії міністерства вищої і середньої освіти радянського Союзу. Хабарники також виявлені в таких навчальних закладах, як Московський авіаційний технологічний інститут, московський гірничий інститут і Ташкентський інститут інженерів іриґації і механізації сільського господарства. У замітці називаються імена великих „тузів" старшого інженера Вищої атестаційної комісії міністерства Вищої освіти Кацура і головного інженера Ахалцизького рудоуправління тресту „Грузмрамор" Глонті, який постачав „клієнтуру" із Грузії. А розміри хабарів досягли великих сум від двох до чотирьох тисяч карбованців. Така сума становить трьохрічну зарплату радянського робітника, екзаменаційні оцінки у цих навчальних закладах продавались „гуртом" зовсім не письменним людям (так, наприклад, один із вступників при контрольній перевірці зробив у літературному творі 193 помилки. Жвава торгівля також провадилась ученими ступенями.

Газета пише, що викладачі розв'язували за неуків задачі з математики, дозволяли їм списувати диктант з книжки; не перевіряючи знань, проставляли позитивні оцінки з фізики та інших предметів.

Наведених прикладів досить, щоб зробити висновки: право на вищу освіту в радянському Союзі не завжди вирішують знання. На жаль, перевагу часто мають гроші. У вищих навчальних закладах поширено хабарництво, яке є великою небезпекою для розвитку освіти і підготовки висококваліфікованих фахівців. Внаслідок хабарництва до вищих навчальних закладів нерідко потрапляють неуки, а здібні юнаки і дівчата, які закінчують середні школи з міцними знаннями і навіть з медалями, не маючи грошей, залишаються поза інститутом. Зрозуміло, що всяка корупція є ознакою нездорової атмосфери в країні, а корупція в навчальних закладах — явище виключно ганебне, бо молоді люди, ще не зіпсовані низькою моралю, закінчують школу з рожевими мріями про вступ до інституту, і перша зустріч з несправедливістю породжує розчарування часом на все життя. Корупція небезпечна й тим, що є великою загрозою для підготовки спеціялістів, бо неуки, зараховані до вищої школи, одержують дипломи про здобуття вищої освіти і призначаються на роботу до якої майже не придатні. Ось чому в радянській пресі з'являються сиґнали про випуск вищими навчальними закладами неповноцінних фахівців, від яких нерідко відмовляються фабрики і заводи. Дипломовані неуки — це серйозний брак у роботі міністерства вищої і середньої спеціяльної освіти СРСР. Але на всесоюзному зльоті студентів, який торік відбувся у Москві, були лише рожеві фарби, хоч чорні плямки радянської дійсности не приховати ні високопарними, набундюченими промовами, ні маскарадними з'їздами, нарадами та зльотами. Про це свідчать самі факти.

Мої Канадські шляхи

(закінчення з стор. 5.)

великому місті нелегко на станції дістатися й до якогось іншого поїзду, тому багато гобо залишається зимувати в злиденних дільницях Ню Йорку та Шікаґа.

Що спонукує багатьох людей, деколи навіть з високими професійними кваліфікаціями та таланом ставати вічними волоцюгами-гобо, годі сказати. В багатьох випадках причиняються до цього нещасливі родинні відносини, неповодження в житті, або прямо відраза до унормованого життя. А може таки потяг до вічної мандрівки й безтурбоття.

Наш письменник Іван Керницький написав був дуже гарне оповідання про тих гобо, що живуть в Ню Йорку. Він назвав їх дуже влучно „небесними птицями", бо вони, як небесні птиці нічим не турбуються, а живуть з дня на день.

Оповідали мені, що цих гобо можна скрізь стрінути в Ню Йорку: на вулиці в шинках та пиварнях, де вони цілими днями кунять над шклянкою пива чи іншого напитку. Вони звичайно нікого не напастують лише сидять і думають, або заводять із принагідними знайомими довгі-предовгі дискусії про якінебудь справи. А один мій знайомий оповідав мені, що вертався з відвідин знайомих пізною ніччю і йшов пішком в середмісті Ню Йорку до станції підземної залізниці. На одній з бічних вулиць один такий гобо знайшов матерац, який хтось викинув з мешкання. Він був троха підхмелений, положився на матерац і його підпалив з боку.

Матерац поволі тлів, а він дивився на матерац щось до себе говорив. Коло нього зібралося чимало цікавих й придивлялися небуденній сцені. За хвилю з'явився й кремезний нюйоркський поліцист і казав гобо забиратися з матераца.

А гобо спокійно відповів, що він є американський громадянин, навіть має пашпорт, але не має мешкання й тому ліг на матераці, щоб троха перепочити. Він нікого не турбує, не є перепоною в їзді автомобілям, бо ця дорога є замкнена для автомобілів, а що йому було холодно, то він запалив матерац, щоб загрітися. Небезпеки пожежі нема, бо матерац тліє дуже поволі, вітру нема, отже нічого небезпечного не може статися. То все він говорив поволі спокійно, неначе би розповідав історію про когось другого. Поліцист терпеливо вислухав довгого слова гобо, махнув рукою і пішов дальше своєю дорогою. З поліцистом розійшлися й прохожі. Деякі з них були таки явно розчаровані, що поліцист нічого не зробив з гобо. Мій знайомий пішов за поліцистом й запитався його, чому він не казав йому забиратися. Поліцист сказав, що, якщоб поліція арештувала гобо за такі провини, то в Ню Йорку не вистарчило би тюрем. А гобо троха прочуняє, встане й певно сам погасить вогонь в матераці, бо гобо, звичайно, не є ані злобні, ані злочинні. В ночі руху на вулиці нема, отже краще залишити його самого, хай відпочине й протверезіє. То краще, як кликати поліційне авто й везти його до тюрми . . .

Ювілейна коверта

У СОТІ РОКОВИНИ НАРОДЖЕННЯ БОГДАНА ЛЕПКОГО

Заходами Фундації ім. Богдана Лепкого при НТШ

CENTENNIAL OF THE BIRTH OF UKRAINIAN POET BOHDAN LEPKYJ (Nov. 9, 1872 — July 21, 1941)

Відзначуючи сторіччя народин Богдана Лепкого появилася ювілейна коверта зі знимкою Богдана Лепкого, поета, белетериста, мемуариста, перекладача та літературознавця. Ковера з чорним друком без надруків та бронзовим і зеленим з надруками. Дохід пиначений на видання монографії пера проф. Василя Лева. Проєкт і вokонання Ліди Смик. Ціна коверт — 10 штук за -1.00. До замовлення треба додати 16 центів на пересилку.

Замовлення в Канаді слати на адресу:
Rev. W. Tarnawsky, 11301 - 96 St., Edmonton, Alberta — T5H 2H2

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.
В НАС МОЖНА КУПИТИ ЕСПАНСЬКИЙ ШАФРАН

Пачки до Европи й Азії
Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.
Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені
Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.
Висилаємо крім пачок бандерольки з нашого товару. М. Лаврин
Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

З ЦАРГОРОДУ ДО АРГОЛІДИ (10)

ПОДОРОЖ У БАГАТЕ МИНУЛЕ

Анна-ГАЛЯ ГОРБАЧ

Коли в Національному музеї відчиняють двері, за кілька хвилин велетенська заля партеру, де зберігається мікенське золото (посмертні маски, прикраси, монети) наповнюється туристичними групами, що в супроводі водіїв тягнуться від вітрини до вітрини й подивляють колишнє багатство й пізніші скульптури. У залі панує несамовитий гамір; звучать уривки різних мов, і можна дивуватися, як людина може скупчити свої думки при такому галасі. Тоді найкраще втекти на перший поверх музею, де затишно і порожньо, де можна забути світ, вглиблюючися в сцени мисливського, побутового та релігійного життя, що зображені на старогрецьких вазах, які виставлені саме тут, і пересічній публиці не цікаві. Кераміка, впорядкована за культурними епохами і центрами, відрізняється головне барвами.

Хоч англійці в 19 віці вивезли велику частину старогрецьких скульптур та цінностей до Британського музею, все таки тут лишилися незчисленні скарби мистецтва, а останніми десятиріччями вдалося археологам відкрити чи знайти чимало нових і незнаних досі чудових творів, що прикрашують музей. Про архітектурні й мистецькі багатства Греції написано висококваліфікованими фахівцями томи, і хто вибирається в таку подорож, зорієнтується наперед про найцікавіше, що тут оглядати. Однак не можна не згадати враження, що справляють на глядача руїни святинь на Акрополі чи інде. Важкі марморові колони знімаються в небесну синь так легко і струнко, що часами здається, немов би вони зависли в повітрі. Найсильніше враження тут робить святиння Посейдона у недалекому від Атен Суніоні, на високому горбі, що врізується в темну синь Егейського моря. Тут Егей, як розказує леґенда, кинувся в море, коли вгледів, що Тезеїв човен вертається з Криту з чорними вітрилами. Він бо домовився з сином, що як той переможе Мінотавра, то вивісить білі вітрила. Однак з радости Тезей забув про це домовлення, і батько з розпуки, ніби втратив сина, кинувся в синю глибінь.

По дорозі на Пелопонес минаємо руїни старого Корінту: затримуємося на розкопаному форумі, де жив і проповідував крамарям апостол Павло (зрештою, як і в Атенах). Невелика на нинішні поняття площа! Нагадується прокімновий стих: «По всій землі розійшлося проповідування їх, і до краю вселенської слова їх». І на нашу землю. Що ж, готова на всі жертви фанатична шляхетна віра таки поворушила гори.

Незабутнє враження справляє заціліли́й амфітеатр в Епідаврі, де були славні лікувальні будівлі лікаря Асклепія, сердечних і і яма з вужами, куди лікарі кидали нервово хворих, щоб таким шоком їх вилікувати (вужі не були отруйні!) Розкопи в Арголіді мікенської культури, ще досі такої загадкової, належать до об'єктів, яких не можна, бувши в Греції, поминути. Здогади археологів 19 віку, що цей могутній Акрополь був побудований королями з роду Атрідів, з якого походив Агамемнон, виявилися невірними, бо мікенська культура на сотні років старша, ніж рід Агамемнона. Німецький археолог-аматор Еміль Шліман, шукаючи в Арголіді могилу Агамемнона, зробив ряд відкрить, що скерували розкопи на інші, правильні рейки. Могила, що її звуть Агамемноновою, мабуть, належала його предкам, але в ній немає Агамемнонових тлінних останків. Історія відкриття могили прецікава, і про неї вже є обширна література. Ця могила, вкопана в гору і вимурована всередині у формі височенного стіжка, лежала тисячоліттями засипана землею. Леґенда твердить, що всіх тих, хто хоронив мерця в золотих уборах з усіма його скарбами і вхід засипав землею, згодом отруїли. Конус гробівця був на горі прикритий великим каменем. Грецькі пастухи випадково його відкрили на початку минулого століття, і це привернуло увагу археолога Шлімана.

ВІСТІ З САСКАЧЕВАНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

— Від 1-го до 3-го грудня — ювілейний з'їзд БУК з нагоди 40-річчя цієї організації. Участь у з'їзді візьмуть ВПреосвящ. Кир Максим та інші ієрархи. Повна програма ювілейного з'їзду, який відбудеться в катедральній залі в Саскатуні, буде подана на іншому місці цього часопису.

— 10-го грудня, год. 10:00 рано в церкві св. Василія в Ріджайні — Архиєрейська Служба Божа та уділення св. Тайни Священства дияконові Леонардові Романову.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ
винаймає свою залю на концерти, весілля, забави гостини та всякого роду культурні імпрези.
Телефонуйте на ч.: 479-2397; 422-8454; 429-0987
Адреса: 9620 - 109 авеню, Едмонтон

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
В. М. СМОЛИК, управитель

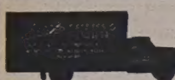

МІСЦЕВІ И ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669

КВІТИ

Academy Flowers & Gifts
10752 - 124th Street Phone 452-3388
„СВІЖІ КВІТИ НА ВСЯКІ ТОРЖЕСТВА"
(На весілля та на похорони)
Іван та Стелла Козак

НАПРАВЛЯЄМО ДАХИ
ставимо дахи з шінґлів, з тару та піску, направляємо та будуємо комини, вставляємо та направляємо ринви. Телефонуйте на ч.: 478-1978 — вечером.

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

УСМІХНІТЬСЯ

НЕ почув.
Сидить сім'я, обідає. Сашко щось пробурмутів.
— Що ти сказав? — запитав батько.
— А я й сам не почув, — відповів Сашко.

НА ПРОДАЖ РІЗДВЯНІ КАРТКИ

Зайдіть або напишіть до „Українських Вістей" (**UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton, Alberta**) по гарні різдвяні картки:

- ► 16 українських карток — $1.75
- ► 18 українських карток — $1.75
- ► 21 українських карток — $2.00
- ► 21 англійських карток — $1.50

Картки висилаємо тільки тим, хто із замовленням пришле гроші.

Закресліть зверху, котрих карток бажаєте і вишліть нам:

NAME ....

ADDRESS ....

....

Гарний Різдвяний дарунок для Ваших приятелів
УСЬОГО ЗА $6.00

Це річна передплата „Українських Вістей.

Кожного тижня на протязі року Ваші приятелі діставатимуть газету з цікавими вістками зі світу, з дописами про весілля, ювілеї подружнього життя ітд., між якими може бути й згадка про їх знайомих, з цікавою повістю та духовним читанням на кожну неділю.

Ми теж вишлемо новому передплатникові повідомлення, хто для нього замовив передплату як різдвяний дарунок.

Замовлення разом з грішми та нижче надрукованим купоном просимо слати до Адміністрації „Українських Вістей".

Прошу вислати "Українські Вісті" як різдвяний дарунок на таку адресу.

Ім'я і прізвище нового передплатника: ....

Місцевість: .... Пошта: ....
Провінція: ....
Моє ім'я й адреса: ....
Залучую: .... дол.

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

Lou Nedelec
Hearing Aid Audiotician
14 years experience
Hearing Aid Department
Third Floor
the Bay Telephone 424-0121 Ext. 328

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816A - 82 Аве.
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

ROCKETT AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

Дрібні оголошення

● **ДО ВИНАЙМУ ХАТА:** 7 кімнат. В догідному місці, близько автобусу та центру міста.
9404 - Rowland Rd., Edmonton, Тел.: 425-1766

—o—

● **САМІТНИЙ МУЖЧИНА** пошукує жінки у віці 32 до 42. Може бути й вдова з одною або двома дітьми. Добре матеріяльно забезпечений і має добру працю. Якщо можна, то залучіть телефон і фотографію. Це лишиться в тайні.

Прошу писати на адресу:
Postal Station „D"
Calgary 2, Alberta
Box No. 6942

—o—

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своему роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і прискішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Біо-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Біо-Дуне можна мати як масть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені або звернуть вам гроші.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕРИСТИ

Drs. Kozak, Church, Craig and Hunter
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA- 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — — Припасовує окуляри

Dr. J. D. Tchir
ОКУЛІСТ
401 Теглер Блдг.
101 Стріт і 102 Авеню
Едмонтон
Тел.: 422-2856
В Форт Саскачеван кожної середи.
Тел.: 543-3464

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

ПОМЕР КОЛ. КОМАНДАНТ ЛЬВОВА

В Англії помер польський генерал В. Лянгнер, що був командантом Львова під час війни 1939 р. Він підписав в містечку Винниках під Львовом умову про передачу Львова військам СССР. Ген. Лянґнер запропонував передтим українським послам з УНДО О. Луцькому, В. Целевичеві В. Кузьмовичеві та Д. Левицькому вихід із Львова з „залізним листом" на німецьку сторону, одначе посли відмовилися, бо хотіли „бути з народом". Одначе совєтська поліція, вкоротці після зайняття Львова, їх усіх арештувала й вивезла до СССР, де вони всі загинули без сліду.

Подібна доля стрінула й інших послів: Д. Великановича, М. Струтинського, І. Максимовича, Гр. Ганкевича, сенатора В. Бараника та адвокатів М. Ганкевича, В. Старосольського та інших.

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)
Dr. V. A. Bayrock
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ
9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.
X - Ray ТЕЛ.: офісу 422-7656 дому 479-3480

"Owner Retiring"
MEDIUM SIZED LAUNDRY AND DRYCLEANING ESTABLISHMENT FOR SALE IN TERRACE, B.C.
FOR MORE INFORMATION WRITE TO
TERRACE CLEANERS & LAUNDRY LTD.,
4544 LAKELSE AVE, TERRACE, B.C.

КУПУЄМО ЗУЖИТІ СТАЛЕВІ ЧАСТИНИ ТА МЕТАЛЕВІ ВІДЛИВИ
Maurice Shugarman
CANADIAN CONSOLIDATED SALVAGE
Yard Office: 9636 - 105 Ave., P. C. Box 156, EDMONTON

Чепурні мешкання
в дуже спокійному, чистому високому житловому будинкові („гайрайз").
Знижка при винаймі з різними додатками.
Українське керівництво.
9930 - 113 Ст. Едмонтон
Тел.: 482-1774

NOTICE FOR CHANGE OF NAME

CANADA
PROVINCE OF ALBERTA

Notice is hereby given that I, Nadia Dwernychuk of 10630 - 110 Street, Edmonton in the Province of Alberta, clerk stenographer intend to make application to the Director of Vital Statistics, under the provisions of The Change of Name Act, R.S.A. 1970, for change of name as follows:

1. For a change of my name to Nadia Edwards.

Nadia Dwernychuk.
Signature of applicant — legal name in full.

—o—

CANADA
PROVINCE OF ALBERTA

Notice is hereby given that I, Wasil Hoyhorchuk, otherwise known as William Horchuk of St. Albert, in the Province of Alberta, surveyor, intend to make application to the Director of Vital Statistics, under the provisions of The Change of Name Act, R.S.A. 1970, for changes of name as follows:

1. For a change of my name to: William Horchuk.
2. For a change of my wife's name from Joan M. Hoyhorchuk to Joan M. Horchuk.
3. For changes of my childrens names
From Douglas John Hoyhorchuk to Douglas John Horchuk.
From Marjorie Lynn Hoyhorchuk to Marjorie Lynn Horchuk.
From Donald William Hoyhorchuk to Donald William Horchuk.

Wasil Hoyhorchuk
Signature of applicant — legal name in full.
William Horchuk
If known by a name other than legal name please sign also in that name.

—o—

CANADA
PROVINCE OF ALBERTA

Notice is hereby given that I, Andrey Yvasiuk otherwise known as Andrew Ewasiuk of 11325 - 66 Street, Edmonton in the Province of Alberta, labourer, intend to make application to the Director of Vital Statistics, under the provisions of The Change of Name Act, R.S.A. 1970, for changes of name as follows:

1. For a change of my name to Andrew Ewasiuk.
2. For a change of my wife's name from Paraska Yvasiuk to Pearl Ewasiuk.

Andrey Yvasiuk
Signature of applicant — legal name in full.
Andrew Evasiuk
If known by a name other than legal name please sign also in that name.

ЛІКАРІ ЕДМОНТОНУ

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone: Office 482-4744
Res.: 484-3821

Шпигунська організація в Ізраїлі

Ізраїльська служба безпеки викрила широко розгалужену шпигунську організацію що вела свою діяльність не лиш в Ізраїлі, але теж на цілому Близькому Сході. Арешти розпочалися від арешту вірменина А. Антрезіяна, що мав фотографічне заведення в Єрусалимі. Він признався, що мав зв'язки з багатьома совєтськими агентами, між якими мали бути теж духовники Рускої Православної Церкви в Єрусалимі. Поліція арештувала багатьох агентів, між ними теж деяких імігрантів, що приїхали до Ізраїля з СССР.

—o—

АЛБАНІЯ ВІДМОВЛЯЄТЬСЯ

СССР та ЗДА підготовляють европейську конференцію безпеки, в якій мали би взяти участь всі европейські держави. На конференцію запрошено теж Албанію. Албанський уряд повідомив ініціяторів конференції, що він не візьме участи в конференції, бо „конференція, що її організують ЗДА та СССР не дає ніякої запоруки будучої безпеки, бо ніодна з держав, що братимуть участь у конференції, не зможе мати ніякого впливу на хід подій в Европі". Албанія, як відомо, є сателітом комуністичного Китаю й її становище є віддзеркаленням становища Китаю в політичних справах.

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що реґулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 — Res. 476-9627

ПОКАЗУЮТЬ ЧУЖЕ

В Ню Йорку відбулася виставка совєтських виробів під назвою „Народня творчість республік СССР" та була присвячена „50-річчю створення СССР". На ше виробів російської рестій виставці було найбільпубліки, а багато експонатів походили з різних країн, які тепер є поневолені СССР. Чимало тих виробів було виготовлених ще в тому часі, коли ці держави були самостійними й не мали „дбайливої опіки старшого брата" — СССР.

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

Лише один концерт
„ЧАР ХРИСТОВОГО РІЗДВА"

Концерт колядок в різних мовах, між ними теж в українській

Польський співак-соліст

Ян Левандовскі

з групою артистів-співаків із Польщі, Европи, Канади та ЗДА відспіває низку колядок

в Ювілейній Авдиторії

в суботу, 9 грудня, в год. 8.30 вечора

Квитки в Mike's Newsstand і Польській Касі — 11731 - 95 Ст.

Посилаю —— на передплату "Українських Вістей"
UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta
Ім'я і прізвище ....
Адреса ....
....
(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ
10 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":
UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta
Ім'я і
стара адреса: ....
....
Ім'я і
....
нова адреса: ....
(Адресу писати по-англійськи)